

کشته شدن ۱۸ عضو یک خانواده در نیمروز؛

ارتش غیرنظامیان را هدف قرار داد

حمله هوایی نیروهای ارتش در ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز، جان ۱۸ غیرنظامی را گرفت. به روایت فعالان مدنی، نیروهای ارتش، منطقه‌ای را بمباران کردند که ساکنانش غیرنظامیان بودند. تمام قربانیان اعضای یک خانواده هستند که نیمه‌های شب کشته شدند و به خواب ابدی رفتند. در میان جان‌باخته‌گان، هفت کودک، پنج زن و برخی افراد کهن‌سال به چشم می‌خورند. اجساد آنان از محل رویداد به شهر زرنج، مرکز ولایت نیمروز، انتقال یافته است. کنش‌گران مدنی با انتقاد از آماج قرار گرفتن غیرنظامیان، نیروهای ارتش را عامل اصلی این فاجعه می‌دانند. برخی ساکنان روستای «منزری» ولسوالی خاشرود، جایی که بمباران شد، ادعا دارند که در این روستا جنگ‌جویان طالبان حضور ندارند و نیروهای ارتش خانه‌های مسکونی مردم فقیر روستانشین را هدف قرار داده‌اند.

۳

تقابل ادمدار قوه‌های اجراییه و مقننه؛

پیش‌نویس دوم بودجه ۱۴۰۰ امروز به مجلس می‌رود

۳

کم‌اعتبارترین و گران‌بهاترین پاسپورت جهان

۴

گروگان‌گیری؛ تجارت سودآور طالبان در غزنی

گروه طالبان تجارت سودآوری را در ولایت غزنی آغاز کرده است. این گروه مسافرانی را که از ولسوالی قره‌باغ به سمت ولسوالی‌های مالستان و جاغوری و با ولایت ارزگان می‌روند، گروگان می‌گیرد و تا زمانی که پول هنگفتی از باشندگان این ولسوالی‌ها دریافت نکنند، گروگان‌ها را آزاد نمی‌کنند. در تازه‌ترین مورد، طالبان چهار غیرنظامی را از مسیر راه گروگان گرفتند.

۴

گذری در قلمرو «توکل به خدا»

در ولسوالی واخان تا چشم کار می‌کند، کوه است و صخره که در کنار رودخانه آمو قد کشیده است. با گذر از ولسوالی اشکاشم و ورود به قلمرو واخان، باید قید همه امکانات اولیه را زد؛ چرا که در بیشتر روستاهای این ولسوالی مردم به امکانات اولیه نظیر جاده، تلفن و برق دسترسی ندارند. سبک زندگی مردم واخان به ده‌ها سال پیش می‌ماند.

۷

وزارت دفاع: در حمله هوایی دو شب پیش در نیمروز پنج طالب و نه تروریست پاکستانی کشته شده‌اند

۸ صبح، کابل: به دنبال نشر گزارش‌ها از تلفات غیرنظامیان در حمله هوایی ارتش در ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز، وزارت دفاع ملی روز دوشنبه، بیست‌ودوم جدی اعلام کرد که در این حمله هوایی، ۱۴ تروریست به‌شمول نه پاکستانی کشته شده‌اند. برخی از منابع محلی ادعا کرده‌اند که در این حمله هوایی ۱۸ غیرنظامی به‌شمول کودکان کشته شده‌اند. براساس اعلام وزارت دفاع ملی، این حمله هوایی شنبه‌شب در ساحه «منزری» ولسوالی خاشرود نیمروز بر یک قرارگاه گروه طالبان اجرا شده است. وزارت دفاع ملی می‌گوید که در این حمله نه «تروریست پاکستانی» و پنج عضو گروه طالبان کشته شده و شش تن دیگر زخم برداشته‌اند.

امنیت ملی: مسوول ارتباط «آی‌اس‌آی» پاکستان و چهار عضو هسته جاسوسی - تروریستی طالبان در پکتیکا بازداشت شدند

۸ صبح، کابل: ریاست عمومی امنیت ملی اعلام کرد که هسته پنج نفری «جاسوسی - تروریستی» گروه طالبان (شبکه حقانی) را در ولایت پکتیکا بازداشت کرده است. طبق اعلام امنیت ملی، نقیب‌الله فرزند درانی مشهور به عبدالحی، مسوول ارتباط سازمان «آی‌اس‌آی» پاکستان، مسوول مابین‌های مقناطیسی و ترورهای هدفمند و چهار «تروریست» دیگر عضو این هسته هستند. امنیت ملی گفته است که نقیب‌الله در سال ۱۳۹۸ به شهر کراچی پاکستان رفته و در یکی از هتل‌های این شهر با دو تن از افسران استخباراتی «آی‌اس‌آی» به نام‌های «امیربهای» و «قدیم» ملاقات کرده بود. به گفته امنیت ملی، در جریان ملاقات از سوی که دست به فعالیت جاسوسی در کشور بزند.

آریانا افغان هوائی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

انتقال مریضان با خدمات ویژه
به کشور هندوستان

شنبه دو شنبه پنج شنبه

KABUL - DELHI DEP: 10:00 AM Local Time ARR: 01:00 PM Local Time
DELHI - KABUL DEP: 02:30 PM Local Time ARR: 03:30 PM Local Time

+93 (0) 790 07 1333 | flyariana.com | 1333

#آریانا_از_شماست

تقابل حکومت و مجلس به نفع نیست

روابط بین حکومت و مجلس نماینده‌گان از دبری به این سو خوب نیست. مجلس نماینده‌گان، حکومت را و حکومت مجلس نماینده‌گان را کانون فساد می‌داند. هم‌چنان اعضای مجلس بارها از آن‌چه قانون شکنی در حکومت یاد می‌کنند، انتقاد کرده‌اند. حکومت نیز بالمقابل بارها از رفتارهای فراقانونی مجلس و اعضای آن انتقاد کرده است. نتیجه این انتقادات تند و اتهامات متقابل، جو نامناسب عدم هم‌کاری است که اخیراً بین دو قوه شکل گرفته است.

تقابل تازه بین مجلس نماینده‌گان و حکومت در پی مخالفت مجلس با برنامه‌های میثاق امنیتی و دست‌رخوان ملی شکل گرفت. با وجودی که مجلس نماینده‌گان مخالف این برنامه‌ها بود، حکومت آن را به اجرا گذاشت و وقتی هم به انتقادات مجلس نگذاشت. بعدتر امرالله صالح، معاون نخست ریاست جمهوری، اعضای مجلس نماینده‌گان را به دست‌داشتن در فساد متهم کرد و خواستار لغو مصونیت پارلمانی آن‌ها شد. به دنبال آن، رولا غنی از کارنامه مجلس انتقاد و آن را به دکانی برای خرید و فروش رأی تشبیه کرد. اخیراً رییس جمهور نیز با تصمیم مجلس نماینده‌گان در برابر مسوده بودجه سال مالی ۱۴۰۰ به مخالفت برخاسته است. او گفته است که نماینده‌گان حق پیشنهاد پروژه برای شامل کردن در سند بودجه را ندارند.

مجلس نماینده‌گان در برابر هر یک از این انتقادات و اتهامات، پاسخ‌های خودش را داشته است. این نهاد در پی اتهاماتی که صالح علیه آن وارد کرد، به چهار نامزدوزیر پیشنهادی ارگ و نامزد ریاست بانک مرکزی رأی عدم اعتماد داده است. هم‌چنان مسوده بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ از سوی مجلس نماینده‌گان رد شد. علاوه بر این، شماری از مقامات وفادار به تیم ارگ از جمله داوود سلطان‌زوی، شهردار کابل، از سوی مجلس نماینده‌گان به اتهام دست‌برد به پول اختصاصی نان خشک در دوران شیوع کرونا، به لوی سارنوالی معرفی شده‌اند. به تازه‌گی از وزارت مالیه نیز خواستار قطع معاشات و امتیازات مالی برای کسانی شده است که رأی اعتماد مجلس را برای ادامه کار در وزارت‌های مربوطه به دست نیاورده‌اند. اجمل احمدی، نامزد ریاست بانک مرکزی، نیز شامل این درخواست است.

مجلس نماینده‌گان تصمیم گرفته است تا زمانی که پیشنهادات این نهاد شامل طرح بودجه نشود، به این طرح رأی تأیید نخواهد داد. از مهم‌ترین پیشنهادات مجلس، یک‌سان‌سازی معاشات کارکنان دولت و هم‌چنان متوازن کردن پروژه‌های توسعه‌ای است که از دید این نهاد باید شامل طرح بودجه ۱۴۰۰ شود. نماینده‌گان گفته‌اند تا زمانی که موضوع طرح بودجه ملی را یک‌سره نکنند به تعطیلات زمستانی نخواهند رفت. تعطیلات زمستانی مجلس از شروع ماه قوس برای مدت ۴۵ روز آغاز خواهد شد.

تقابل سیاسی بین حکومت و مجلس نماینده‌گان در شرایطی به میان آمده است که دور دوم مذاکرات صلح بین نماینده‌گان دولت و طالبان در قطر در جریان است. گروه طالبان کماکان بر همان موضع سابق خود استوار است و به کم‌تر از قبضه قدرت راضی نیست. این گروه در گذشته هم دولت کنونی را به رسمیت نمی‌شناخت و اکنون هم آن را فراتر از یک گروه مسلح و فاقد مشروعیت لازم نمی‌بیند. در چنین اوضاعی، این تقابل پیام نگران‌کننده دارد و باعث تضعیف هرچه بیشتر حوزه جمهوریت در برابر طالبان خواهد شد.

چنان‌که روشن است، مردم از کارنامه مجلس نماینده‌گان و حکومت راضی نیستند. متأسفانه، فساد هم در درون حکومت و هم در درون مجلس یک واقعیت انکارناپذیر است که از گذشته‌ها تاکنون به میراث مانده است. در کنار آن، بیش‌تر اعضای هر دو قوه در قانون‌شکنی و قانون‌گریزی سهم یک‌سان دارند و از حیث قانون‌مداری و قانون‌گرایی هیچ یک بر دیگری برتر نیست. با این وصف، ادامه تقابل بین این دو نهاد، فرجام خوبی نخواهد داشت و باعث افزایش ناراضی‌تبی مردم و احتمالاً نفرت آن‌ها از کل دستگاه دولت خواهد شد. واضح است که کشمکش بین حکومت و مجلس، روی ارایه خدمات عمومی و کیفیت آن اثر منفی خواهد داشت و این امر به نوبه خود باعث فاصله بیش‌تر مردم از دولت خواهد شد. این یک خطر جدی است که باید هر دو قوه درک کنند. راه غلبه بر این تقابل، بازگشت حکومت و مجلس نماینده‌گان به قانون اساسی و تمکین به مصالح عمومی و خیر جمعی است. قانون اساسی حدود و ثغور صلاحیت‌ها و مکلفیت‌های هر دو قوه را تعریف کرده است. اگر مواردی در قانون اساسی روشن و گویا نیست، باید به مرجع مراجع تفسیر قانون مراجعه و به کمک آن‌ها به غایله کنونی پایان داده شود. اگر مشکل در قانون نیست، رفتار خلاف احکام قانون اساسی، نوعی خیانت است که باید مورد پی‌گرد قضایی قرار گیرد.

از جانب دیگر هم مقامات حکومتی و هم نماینده‌گان مجلس در زمان اشغال کرسی‌های‌شان سوگند خورده‌اند که کاری جز به منافع ملی و خیر عمومی انجام نخواهند داد. اگر به این سوگند صادق هستید، امور مملکت را به خاطر تفاوت دیدگاه‌ها، سلیقه‌ها، خصوصیت‌های سیاسی و اقتضانات منافع شخصی خود به گروگان نگیرید. منافع ملی و خیر جمعی آن است که همه امور در روشنایی قانون اساسی دنبال شود و این قانون باید اساس همه برنامه‌ها، اقدامات و تصمیمات کلیه ارکان نظام باشد. در غیر این صورت، خیر عمومی به دست نخواهد آمد.

انتظار می‌رود که تقابل نگران‌کننده بین حکومت و مجلس هرچه زودتر پایان یابد و هر کدام در روشنایی قانون به وظایف خود عمل کنند. ادامه این تقابل به نفع هیچ یک از این دو نهاد نیست. در این وسط مردم آسیب خواهند دید و از این غایله متأثر خواهند شد. اگر وفادار به منافع مردم و قانون هستید، از جایگاه حکومت و مجلس علیه یک‌دیگر استفاده نکنید. این نهادها برای آن به میان آمده‌اند که کاری غیر از تأمین منافع مردم و ارایه خدمات برای آن‌ها انجام ندهند. لذا سوء استفاده سیاسی از این موقعیت‌ها نوعی خیانت در حق مردم است و باعث رنج مضاعف آن‌ها در آینده خواهد شد.

با وجود افزایش میزان برق وارداتی اوزبیکستان بی‌برقی در کابل و ولایت‌ها رفع نشده است

۸صبح، کابل: شرکت برشنا اعلام کرد که اوزبیکستان میزان برق وارداتی خود را به افغانستان از ۳۰۰ به ۴۰۰ میگاووات افزایش داده است.

طبق اعلام شرکت برشنا، برق وارداتی اوزبیکستان به دلیل بروز عوارض فنی در پنج دستگاه برق این کشور کاهش یافته بود.

شرکت برشنا افزوده است که با افزایش میزان برق وارداتی اوزبیکستان «مشکلات و پرچاوی» برق در کابل و ولایت‌ها تا حدودی رفع خواهد شد.

براساس آن‌چه شرکت برشنا اعلام کرده است، با وجود افزایش میزان برق وارداتی اوزبیکستان باز هم بی‌برقی در کابل و ولایت‌ها به صورت کامل رفع نشده است.

شرکت برشنا حداعظمی واردات برق از اوزبیکستان را ۴۶۰ میگاووات اعلام کرده است. شرکت برشنا دو روز پیش اعلام کرد که میزان برق صادراتی تاجیکستان نیز به افغانستان از ۹۰ میگاووات به ۶۰ میگاووات کاهش یافته خواهد شد.

آتش‌سوزی در بازار ولسوالی راغستان بدخشان بر اثر اصابت هاوان

۸صبح، بدخشان: پولیس بدخشان می‌گوید که در پی اصابت مرمی هاوان شلیک شده توسط افراد وابسته به گروه طالبان در بازار ولسوالی راغستان به مردم خسارات هنگفت مالی وارد شده است.

ثناءالله روحانی، سخنگوی پولیس بدخشان، روز دوشنبه، بیست‌دوم جدی گفت که طالبان ساعت ۶:۰۰ شام روز یک‌شنبه برنامه حمله بر مواضع نیروهای امنیتی را داشتند که در اثر شلیک هاوان از سوی این گروه در بازار ولسوالی راغستان آتش‌سوزی صورت گرفته است.

او گفت که میزان خسارات و تلفات ناشی از این آتش‌سوزی مشخص نشده است، اما به نظر می‌رسد که چندین باب دکان در این بازار سوخته است.

سخنگوی پولیس بدخشان هر نوع اتهام

در دو رویداد امنیتی جداگانه در فاریاب یک نیروی امنیتی و سه غیرنظامی کشته شدند

۸صبح، کابل: طبق اعلام پولیس فاریاب، در دو رویداد جداگانه امنیتی در این ولایت یک نیروی امنیتی و سه غیرنظامی کشته شده و نه غیرنظامی دیگر زخمی برداشته‌اند. این دو رویداد پس از چاشت روز یک‌شنبه در ولسوالی‌های دولت‌آباد و شیرین‌تگاب فاریاب اتفاق افتاده است.

عبدالکریم یورش، سخنگوی پولیس فاریاب، روز دوشنبه، بیست‌دوم جدی گفت که رویداد نخست در مرکز ولسوالی دولت‌آباد رخ داده و ناشی از تیراندازی یک عضو «چادری پوش» گروه طالبان بوده است.

به گفته یورش، این عضو گروه طالبان سوار بر یک موتر نوع فولدر بود و بر مردم در داخل بازار ولسوالی دولت‌آباد آتش گشوده است که در نتیجه آن یک نیروی امنیتی و یک غیرنظامی کشته شده‌اند.

یورش می‌گوید که در این تیراندازی شش غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند.

سخنگوی پولیس فاریاب از جانب دیگر گفت که در اثر اصابت یک هاوان شلیک شده از سوی طالبان به خانه مسکونی در مرکز ولسوالی شیرین‌تگاب ولایت فاریاب دو غیرنظامی کشته و سه غیرنظامی دیگر زخمی شده‌اند.

گروه طالبان تاکنون در این مورد چیزی نگفته است.

۱۳ نفر در شبانه‌روز گذشته بر اثر ابتلا به کرونا در کشور جان باخته‌اند

۸صبح، کابل: طبق اعلام وزارت صحت عامه، در یک شبانه‌روز گذشته ۱۳ بیمار کرونایی در کشور جان باخته و ۴۶ بیمار جدید نیز شناسایی شده‌اند.

وزارت صحت عامه روز دوشنبه، بیست‌دوم جدی با نشر آمار روزانه‌ی ابتلا به ویروس کرونا اعلام کرد که در شبانه‌روز گذشته یک هزار و ۸۸۶ نمونه مشکوک به کرونا بررسی شده است.

هم‌چنان در شبانه‌روز گذشته ۱۸۹ بیمار کرونایی صحت‌یاب شده‌اند.

با ثبت ارقام جدید، شمار کل مبتلایان به کرونا در کشور به ۵۳ هزار و ۵۸۴ تن رسیده است.

از این میان، دو هزار و ۳۰۱ تن جان باخته و ۴۴ هزار و ۱۳۷ تن از پس از ابتلا به کرونا بهبود یافته‌اند.

در حال حاضر هشت هزار و ۵۸۸ بیمار کرونایی در کشور فعال هستند.

پیش‌نویس دوم بودجه ۱۴۰۰ امروز به مجلس می‌رود

حسین بهمن‌دهقان

و در طرح جدید، میزان بودجه به ۴۷۳ میلیارد و ۴۰۰ افغانی رسیده است. از این میان ۳۱۱ میلیارد و ۱۹۹ میلیون آن به عنوان بودجه عادی و ۱۶۱ میلیارد و ۸۴۲ میلیون آن به حیط بودجه انکشافی در نظر گرفته شده است. در اعلامیه تصریح شده است که کسر بودجه از قرضه و وجود ریزرفی تمویل می‌شود. پیش‌تر ۲۹۵ میلیارد افغانی برای بودجه عادی و ۱۵۶ میلیارد افغانی برای بودجه انکشافی در نظر گرفته شده بود. بودجه انکشافی در حالی تنها پنج میلیارد افزایش می‌یابد که یکی از دلایل رد پیش‌نویس اول بودجه از سوی مجلس، شامل نشدن برخی از پروژه‌های انکشافی خوانده شده بود.

خطونشان مجلس به حکومت: بودجه در صورت اعمال نشدن اصلاحات پیشنهادی، رد می‌شود
هم‌زمان با تایید طرح پیش‌نویس دوم بودجه سال مالی ۱۴۰۰، مجلس هشدار می‌دهد که در صورت عدم توازن در پروژه‌های ولایات، بودجه سال مالی ۱۴۰۰ رد می‌شود. اعضای مجلس نماینده‌گان روز دوشنبه، بیست‌ودوم جدی، در نشست عمومی از موقوف‌گیری محمدشرف غنی، رییس جمهور کشور، انتقاد کردند. میررحمان رحمانی، رییس مجلس نماینده‌گان، گفت که سخنان رییس جمهور بیان‌گر «دیدگاه تاریک و بی‌خبری» از قانون است. به گفته رییس مجلس، تصویب و تعدیل بودجه از صلاحیت‌های اختصاصی مجلس نماینده‌گان است و این نهاد اجازه نمی‌دهد کسی با تفسیر شخصی از قانون، داریی‌های عامه را حیفومیل و یا آن را برای برنامه‌های خرد، کمپینی و اهداف گروهی مصرف کند.

به گفته آقای رحمانی، رییس جمهور در سفرش به ننگرهار گفته است که اعضای مجلس نماینده‌گان از او (رییس جمهور غنی) خواسته‌اند تا دو هزار پروژه شخصی را در پیش‌نویس بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ بگنجانند. او هرچند تصریح کرد که ترتیب بودجه براساس قانون اساسی از صلاحیت‌های حکومت است، اما تصمیم‌گیری و تصویب این پیش‌نویس را

پس از جنجال‌ها میان حکومت و مجلس نماینده‌گان بر سر بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰، پیش‌نویس این بودجه برای دومین بار به مجلس فرستاده می‌شود. پیش‌نویس دوم بودجه سال مالی در نشست کابینه رای تایید گرفت. در جریان اصلاح این پیش‌نویس، بودجه سال مالی حدود ۲۰ میلیارد افغانی افزایش یافته است. پیش‌تر اعضای مجلس بودجه سال مالی ۱۴۰۰ را رد کردند و خواستار اصلاحات در آن شدند؛ زیرا به باور مجلس، بخش‌هایی از بودجه مبهم، اضافی و نامتوازن ترتیب شده بود. حکومت اما گفت که تهیه و ارایه بودجه کار قوه اجرایی است و پارلمان براساس قانون اساسی باید آن را به گونه جمعی تایید یا رد کند. مجلس نماینده‌گان با انتقاد از موقوف‌گیری رییس جمهور غنی، تصریح کرد که در صورت اعمال نشدن اصلاحات پیشنهادی، بودجه تصویب نمی‌شود و اعضای مجلس نیز به تعطیلات زمستانی نمی‌روند. گفتنی است که در جریان سال جاری، این چندین بار است حکومت و مجلس نماینده‌گان در تقابل قرار می‌گیرند.

کابینه حکومت روز دوشنبه، بیست‌ودوم جدی، پیش‌نویس دوم بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ را تایید کرد. فردین معرفتی، آمر نشرات وزارت مالیه، به روزنامه ۸ صبح گفت که این پیش‌نویس با اندکی افزایش در بودجه، از سوی اعضای کابینه تایید شده است. او افزود که قرار است این پیش‌نویس امروز سه‌شنبه، بیست‌ودوم جدی، بار دیگر به مجلس نماینده‌گان فرستاده شود. به گفته آقای معرفتی، طرح پیش‌نویس بودجه توسط بخش فنی وزارت مالیه یک‌جا با مجلس نماینده‌گان تهیه شده است. آمر نشرات وزارت مالیه گفت: «ما همه نظریات، پیشنهادات و ملاحظاتی قانونی و کل را با در نظر داشت امکانات مالی دست داشته و قوانین نافذه مد نظر گرفتیم.»

ارگ ریاست جمهوری نیز با نشر اعلامیه‌ای، گفت که طرح دوم پیش‌نویس بودجه سال مالی ۱۴۰۰ تایید شده است. براساس آمارها، در بودجه سال مالی ۱۴۰۰، ۲۰ میلیارد و ۴۰۰ میلیون افغانی افزایش آمده

و می‌گویند که تا زمان رسیدن به این اهداف‌شان، به رخصتی زمستانی نمی‌روند. این در حالی است که پیش‌تر چندین پروژه انکشافی بنا بر دلایلی از سند بودجه سال ۱۳۹۹ کنار گذاشته شد و وعده شده بود که پول این پروژه‌ها در بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ گنجانیده می‌شود. گفتنی است که حکومت بودجه ۱۷ پروژه توسعه‌ای و فنی را نیز برای تمویل برنامه دسترخوان ملی تنقیص کرد.

مجلس اما در واکنش به این تقابل‌ها، گفت که از مدتی به این‌سو حلقاتی به گونه سیستماتیک مجلس نماینده‌گان را مورد حمله قرار می‌دهند و در صدد تقابل دو قوه دولت‌اند. میررحمان رحمانی هرچند تصریح کرد که در صدد تقابل با حکومت نیست، اما افزود که گزارش‌های داده شده به رییس جمهور نادرست است و آقای غنی باید به آن‌ها توجه نکند. در جریان سال اخیر، این چندمین بار است که قوه‌های اجراییه و مقننه در برابر هم قرار می‌گیرند. پیش‌تر سخنان امرالله صالح، معاون اول ریاست جمهوری در نشست جینوا پیرامون فساد در مجلس و در ادامه تشبیه مجلس به میدان خرید و فروش از سوی رولایی‌بی‌گل غنی، بانوی اول، واکنش تند مجلس را در پی داشت. در آخرین مورد نیز رییس جمهور غنی با انتقاد از خواست اعضای مجلس، تصریح کرد که «پروژه‌های اضافی» در بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ شامل نمی‌شود. به گفته آقای غنی، تهیه و ارایه بودجه براساس قانون اساسی، کار قوه اجرایی است و پارلمان تنها مسوولیت دارد که آن را به گونه جمعی تایید یا رد کند. رییس جمهور گفت، توان شامل‌سازی «میلیاردها» پروژه بزرگ و خرد را که به صورت «سلیقه‌ای» آمده است، ندارد و مجلس نیز براساس قانون جای حکومت را گرفته نمی‌تواند.

گفتنی است که پیش‌نویس اول سند بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ در پانزدهم عقرب به مجلس نماینده‌گان فرستاده شد. اعضای مجلس اما پس از بررسی‌ها، این پیش‌نویس را در دهم جدی با اکثریت آرا رد کردند. مجلس ۱۷ موضوع از جمله حذف پروژه‌های مهم ولایتی، افزایش بودجه در کد احتیاط و بیش‌تر بودن سهم بودجه عادی را دلایل اصلی رد پیش‌نویس بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ خواند. پیش‌نویس دوم بودجه در حالی برای تایید به مجلس می‌رود که هم اکنون سه هفته از سال مالی ۱۴۰۰ گذشته است. با این حال، حکومت می‌تواند متناسب به بودجه سال قبلی، معاشات کارمندان را از بودجه عادی اجرا کند.

کابینه حکومت روز دوشنبه،

بیست‌ودوم جدی، پیش‌نویس

دوم بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰

را تایید کرد. فردین معرفتی، آمر

نشرات وزارت مالیه، به روزنامه

۸ صبح گفت که این پیش‌نویس

با اندکی افزایش در بودجه، از

سوی اعضای کابینه تایید شده

است. او افزود که قرار است

این پیش‌نویس امروز سه‌شنبه،

بیست‌ودوم جدی، بار دیگر به

مجلس نماینده‌گان فرستاده شود.

از صلاحیت‌های مجلس نماینده‌گان خواند. رییس مجلس طی مراحل و دقت در بودجه را از مهم‌ترین صلاحیت‌های نظارتی مجلس خواند تا با این کار، زمینه تطبیق یک‌سان، متوازن و مفید بودجه فراهم شود. آقای رحمانی در این نشست از وزارت مالیه خواست که پیش‌نویس بودجه رد شده را دوباره با تعدیل و اعمال اصلاحات پیشنهادی، به مجلس نماینده‌گان بفرستد.

هم‌زمان با بحث روی پیش‌نویس بودجه، مجلس تصریح کرد که باید در بودجه افزایش منطقی معاش کارمندان دولت و کارکنان خدماتی در نظر گرفته شود. گفتنی است که اعضای مجلس نماینده‌گان روز چهارشنبه، هفدهم جدی، طرح یک‌سان‌سازی معاش کارمندان دولت را تایید کرده بود. مجلس اما هشدار می‌دهد که اگر توازن در بودجه انکشافی ولایات در نظر گرفته نشود، بودجه ملی سال مالی ۱۴۰۰ را تصویب نمی‌کند. هم‌چنان اعضای مجلس اجرای پروژه‌های باقی‌مانده سال گذشته را حتمی می‌دانند

کشته شدن ۱۸ عضو یک خانواده در نیمروز؛

ارتش غیرنظامیان را هدف قرار داد

۸ صبح، هرات

آنان هفت کودک، پنج زن و برخی افراد کهن‌سال وجود دارند. صالح‌محمد، از ساکنان روستای «منزری»، مردی که ۱۸ عضو خانواده‌اش قربانی حملات هوایی ارتش شدند، اجساد را روز یکشنبه، بیست‌ویکم جدی، از ولسوالی خاشرود به شهر زرنج، مرکز ولایت نیمروز، انتقال داد و خواهان عدالت شد.

تصاویر جسدهای بی‌جان غیرنظامیان فاجعه نیمروز، بازتاب گسترده‌ای در شبکه‌های اجتماعی داشت و کاربران با انتشار آن، خواهان پاسخ‌گویی حکومت در مورد جزئیات و چگونگی حادثه شدند و کشتار غیرنظامیان را خلاف موازین انسانی عنوان کردند. زین‌الله زواک، نماینده جوانان ولسوالی خاشرود، فردی که در حضور در محل رویداد، عمق فاجعه روستای منزری را از نزدیک به چشم دیده است، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید قربانیان روستایان فقیری هستند که آماج حملات هوایی ارتش قرار گرفتند.

سکوت حکومت پس از فاجعه

پس از بمباران روستای منزری ولسوالی خاشرود نیمروز، مقام‌های حکومت حاضر نشدند در پیوند به چگونگی وقوع آن با رسانه‌ها صحبت کنند و در سکوت کامل مقام‌های حکومتی، رسانه‌ها جزئیات حادثه از زبان منابع مردمی و اعضای شورای ولایتی نقل کردند. کنش‌گران مدنی نیمروز، خواهان بررسی تلفات غیرنظامیان هستند و پافشاری دارند که تاکنون اطلاعاتی در مورد علت وقوع آن و نیز زاویه‌های پنهان این فاجعه، از سوی مقام‌های محلی با رسانه‌ها و خبرنگاران در میان گذاشته نشده است. دفتر مقام ولایت نیمروز و سخنگویان حکومتی با وجود تلاش‌های پی‌هم خبرنگاران، حاضر نشدند در این مورد چیزی بگویند، اما خبر این حادثه از سوی مردم بازتاب زیادی داشت. خبرنگاران فعال در نیمروز می‌گویند که هیچ معلوماتی

حمله هوایی نیروهای ارتش در ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز، جان ۱۸ غیرنظامی را گرفت. به روایت فعالان مدنی، نیروهای ارتش، منطقه‌ای را بمباران کردند که ساکنانش غیرنظامیان بودند. تمام قربانیان اعضای یک خانواده هستند که نیمه‌های شب کشته شدند و به خواب ابدی رفتند. در میان جان‌باخته‌گان، هفت کودک، پنج زن و برخی افراد کهن‌سال به چشم می‌خورند. اجساد آنان از محل رویداد به شهر زرنج، مرکز ولایت نیمروز، انتقال یافته است. کنش‌گران مدنی با انتقاد از آماج قرار گرفتن غیرنظامیان، نیروهای ارتش را عامل اصلی این فاجعه می‌دانند. برخی ساکنان روستای «منزری» ولسوالی خاشرود، جایی که بمباران شد، ادعا دارند که در این روستا جنگ‌جویان طالبان حضور ندارند و نیروهای ارتش خانه‌های مسکونی مردم فقیر روستائین را هدف قرار داده‌اند. در این فاجعه، مردی ۱۸ عضو خانواده‌اش را از دست داده است. در سکوت کامل مقام‌های محلی ولایت نیمروز، اعضای شورای ولایتی ادعا دارند که بمباران ارتش، ۱۵ کشته و ۳ زخمی برجای گذاشته است. خبرنگاران و فعالان رسانه‌ای هم از عدم ارایه اطلاعات توسط مقام‌های محلی شکایت دارند.

خانواده‌ای که نابود شد

نیمه‌های شب‌ه‌شب، ساکنان روستای «منزری» ولسوالی خاشرود ولایت نیمروز، با صدای انفجار بزرگی از خواب بیدار شدند. نیروهای هوایی ارتش، به گمان حضور جنگ‌جویان طالبان، بخش‌هایی از این ولسوالی را بمباران کردند. براساس معلومات کنش‌گران مدنی و منابع مردمی، در این رویداد دست‌کم ۱۸ غیرنظامی کشته شدند. برخی منابع هم از جان باختن ۱۵ غیرنظامی و زخم برداشتن سه نفر دیگر خبر می‌دهند. تمام قربانیان اعضای یک خانواده هستند و در میان

پاکستانی» و پنج عضو گروه طالبان کشته و شش تن دیگر زخم برداشته‌اند.

وزارت دفاع ملی اما افزود که بررسی‌ها در پیوند به ادعای آسیب‌رسیدن به غیرنظامیان در این حمله هوایی ادامه دارد. با این حال موضع‌گیری‌های متضاد ارگ ریاست جمهوری و وزارت دفاع ملی ابهامات در مورد هویت قربانیان را بیش‌تر ساخته است.

نکوهش کشتار غیرنظامیان

گروه کاری حفاظت از غیرنظامیان در غرب کشور، خواهان بررسی رویداد اخیر در ولایت نیمروز است و از نهادهای جهانی می‌خواهد که آن را مورد پی‌گرد قرار دهند و حکومت افغانستان را زیر فشار بگیرند تا در جریان درگیری با طالبان، از جان غیرنظامیان محافظت کند. سیدشرف سادات، رییس این گروه، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که رویداد کشتار غیرنظامیان در ولسوالی خاشرود نیمروز، نشان می‌دهد که نیروهای امنیتی هنوز برنامه‌ای برای حفاظت از غیرنظامیان ندارند و این مسأله باید به گونه جدی بررسی شود.

مسوولان کمیسیون مستقل حقوق بشر در غرب کشور، پافشاری دارند که گروه‌های درگیر جنگ باید حقوق غیرنظامیان را در نظر بگیرند و در میدان‌های نبرد افراد بی‌طرف را آماج قرار ندهند. میرویس امینی، سرپرست کمیسیون مستقل حقوق بشر در غرب کشور، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که براساس گزارش‌های متفاوت از ولایت نیمروز، ۱۶ تا ۱۸ غیرنظامی در این حمله قربانی شده‌اند. به گفته او، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در پیوند به افزایش تلفات غیرنظامیان، در تمام ولایات موضع خود را اعلام می‌کند و در حال حاضر کارکنان این نهاد مشغول جمع‌آوری اطلاعات دقیق و آمار تلفات غیرنظامیان در جریان درگیری‌های مسلحانه هستند.

مدافعان حقوق بشر تأکید دارند که در جریان نبردها میان نیروهای امنیتی و طالبان، هیچ‌کدام از طرف‌ها حق ندارند غیرنظامیان را آماج قرار دهند، اما افزایش موارد تلفات غیرنظامیان طی روزهای اخیر، نگران فعالان حامی حقوق قربانیان جنگ را به دنبال داشته است.

گروگان گیری؟

تجارت سود آور طالبان در غزنی

حسین سیرت

گروه طالبان تجارت سودآوری را در ولایت غزنی آغاز کرده است. این گروه مسافرانی را که از ولسوالی قرهباغ به سمت ولسوالی‌های مالستان و جاغوری و یا ولایت ارزگان می‌روند، گروگان می‌گیرد و تا زمانی که پول هنگفتی از ایشان دریافت نشده، گروگان‌ها را آزاد نمی‌کنند. در تازه‌ترین مورد، طالبان چهار غیرنظامی را از مسیر راه گروگان گرفته‌اند. طالبان در هفتم ماه جدی نیز شش تن از مسافرانی را که از مالستان به سمت ولسوالی‌های مالستان و جاغوری می‌روند، گروگان می‌گیرد و تا زمانی که پول هنگفتی از ایشان دریافت نشده، گروگان‌ها را آزاد نمی‌کنند. در تازه‌ترین مورد، طالبان چهار غیرنظامی را از مسیر راه گروگان گرفته‌اند. طالبان در هفتم ماه جدی نیز شش تن از باشندگان ولسوالی جاغوری را گروگان گرفته بودند. حالا شمار گروگان‌ها به ۱۷ نفر رسیده. طالبان در برابر رهایی پولی که مردم محل توانایی پرداخت آن را ندارند.

جاده‌ای که دو ولسوالی جاغوری و مالستان را به غزنی وصل می‌کند، خالی است. از یک سال به این سو تمام پاسگاه‌های پولیس محلی و ملی که به منظور تأمین امنیت ولسوالی قرهباغ احداث شده بود، برچیده و این ولسوالی به جولان‌گاه طالبان تبدیل شده است. جنگ‌جویان طالبان با ایجاد ایست بازرسی در مسیر راه، کارکنان دولتی و افرادی که در صفوف ارتش خدمت می‌کنند را سر می‌برند و یا تیرباران می‌کنند. حالا که کارمندان دولتی از این مسیر رفت و آمد نمی‌کنند، طالبان راه دیگری را برگزیده‌اند و آن گروگان‌گیری است. گروگان‌ها هیچ سمت دولتی ندارند و بیش‌تر مردمان عادی مانند دکان‌داران، کسبه‌کاران و ملکی‌هایی‌اند که از مسیر قرهباغ رفت و آمد می‌کنند. نماینده‌گان ولایت غزنی نیز ساکت‌اند و در این مورد کاری نمی‌کنند. قرهباغ که گلوگاه تجارتي و ترانزیتی ساکنان این سه

گروه طالبان تجارت سودآوری را در ولایت غزنی آغاز کرده است. این گروه مسافرانی را که از ولسوالی قرهباغ به سمت ولسوالی‌های مالستان و جاغوری و یا ولایت ارزگان می‌روند، گروگان می‌گیرد و تا زمانی که پول هنگفتی از باشندگان این ولسوالی‌ها دریافت نکرده، گروگان‌ها را آزاد نمی‌کنند. در تازه‌ترین مورد، طالبان چهار غیرنظامی را از مسیر راه گروگان گرفته‌اند. طالبان در هفتم ماه جدی نیز شش تن از باشندگان ولسوالی جاغوری را گروگان گرفته بودند. حالا شمار گروگان‌ها به ۱۷ نفر رسیده. طالبان در برابر رهایی آن‌ها، پول هنگفتی می‌خواهند؛ پولی که مردم محل توانایی پرداخت آن را ندارند.

موج تازه گروگان‌گیری‌ها در غزنی، تأثیرات ویران‌گر اجتماعی، سیاسی و اقتصادی برجا گذاشته است. حالا هیچ‌کسی جرأت سفر از این سه ولسوالی به غزنی و کابل را ندارد. مردمان محل از یک‌سو با فقر ناشی از بی‌کاری و بحران جنگ دست و پنجه نرم می‌کنند و از طرف دیگر مجبور اند برای آزادی گروگان‌ها پول هنگفتی به طالبان بپردازند. سرنوشت آنانی که به دست طالبان گروگان گرفته شده‌اند، معلوم است؛ در صورتی که مردم محل چنین باجی را به طالبان نپردازند، گروگان‌ها کشته می‌شوند و هیچ مرجعی هم وجود ندارد که مردم به آن شکایت ببرند. جای حکومت در قرهباغ، به خصوص در مسیر

ولسوالی ولایت غزنی است، عملاً به محل باج‌گیری طالبان تبدیل شده است. این گروه زیر نام عشر و کمک به مجاهدين با استفاده از زور از ساکنان محل پول جمع‌آوری می‌کنند.

از طریق ایست‌های بازرسی که طالبان در ولسوالی قرهباغ ایجاد کرده‌اند، ماهانه مبلغ هنگفتی را از ساکنان این سه ولسوالی دریافت می‌کنند. طالبان از هر موتر باری، دو الی پنج هزار افغانی می‌گیرند و راننده‌گان وسایط مسافربری نیز مجبور اند با هر بار عبور از دشت قرهباغ، صد افغانی به طالبان باج بدهند. طالبان از یک‌سو زیر نام تأمین امنیت از

کم‌اعتبارترین و گران‌بهاترین پاسپورت جهان

سلطان احمد آریا

درآمد ماهانه هر فرد است که ۴ برابر میانگین قیمت پاسپورت در سطح جهان و تقریباً برابر با قیمت پاسپورت چهار کشور همسایه افغانستان می‌شود. با این وجود، دولت، ۵۰ افغانی دیگر را به گونه اجباری از هر متقاضی پاسپورت به حساب هلال احمر افغانی دریافت می‌کند، در حالی که شمار زیادی از متقاضیان پاسپورت، خودشان به کمک نیاز دارند.

با توجه به قیمت پاسپورت افغانستان، بسیاری از شهروندان این کشور توانایی تهیه پاسپورت را برای خود و اعضای خانواده شان ندارند؛ اما بی‌باوری آن‌ها به سیستم صحتی و ضعف گسترده در این حوزه، سبب می‌شود که آن‌ها به هر طوری که شده، برای خود و اعضای خانواده شان پاسپورت تهیه نمایند تا در روزهای دشوار (مريضی) از آن استفاده کنند.

حکومت افغانستان باید در مورد قیمت پاسپورت تجدید نظر و آن را بر اساس میانگین درآمد ماهانه شهروندان تنظیم کند. پارلمان مسوولیت دارد تا در این زمینه وارد عمل شود و از حکومت بخواهد که قیمت پاسپورت را متناسب با درآمد مردم تنظیم کند. حتی اگر قیمت پاسپورت افغانستان با اعتبار ۱۰ ساله به ۱۰۰۰ افغانی نیز کاهش یابد، باز هم برابر است با ۲۷ درصد درآمد ماهانه شهروندان که ۹ برابر میانگین قیمت پاسپورت در سطح جهان خواهد بود.

افغانستان با توجه به درآمد ماهانه‌اش حتی توانایی تهیه یک پاسپورت را هم ندارد.

در مقابل افغانستان، بر اساس گزارش نهاد شاخص هنلی و پارتنر، جاپان با داشتن با اعتبارترین و قوی‌ترین پاسپورت در سطح جهان، در صدر این لیست قرار دارد. به گونه‌ای که شهروندان آن کشور می‌توانند به ۱۹۱ کشور و قلمرو بدون ویزا سفر کنند. قیمت پاسپورت جاپان ۱۱۵ دلار است که برابر با ۳،۴ درصد میانگین درآمد ماهانه شهروندان آن کشور می‌شود. همین‌گونه اگر میانگین درآمد ماهانه شهروندان چهار کشور چین، هند، پاکستان و ایران را در نظر بگیریم، آن‌ها به گونه میانگین ۱۴ درصد درآمد یک ماه خود را در طول ۱۰ سال برای پاسپورت با اعتبار ۱۰ ساله پرداخت می‌کنند. داشتن پاسپورت، از جمله حقوق شهروندی افراد است و در عین حال ارایه خدمات و فراهم‌آوری امکانات رفاهی برای شهروندان، از وظایف اساسی حکومت‌ها است. این خدمات باید به گونه رایگان و یا با کم‌ترین هزینه برای شهروندان ارایه شود. دولت افغانستان پاسپورت را به بلندترین قیمت به شهروندانش به فروش می‌رساند، در حالی که بالای ۵۰ درصد شهروندان آن زیر خط فقر قرار دارند. در کنار قیمت بلند پاسپورت، هزینه انتقال پاسپورت از کابل به ولایت‌ها که ۵۰۰ افغانی می‌شود، نیز غیرمنطقی و برابر با ۱۳ درصد میانگین

داشتن پاسپورت، از جمله حقوق

شهروندی افراد است و در عین

حال از ارایه خدمات و فراهم‌آوری

امکانات رفاهی برای شهروندان،

از وظایف اساسی حکومت‌ها

است. این خدمات باید به گونه

رایگان و یا با کم‌ترین هزینه

برای شهروندان ارایه شود.

دولت افغانستان پاسپورت را به

بلندترین قیمت به شهروندانش به

فروش می‌رساند، در حالی که بالای

۵۰ درصد شهروندان آن زیر خط

فقر قرار دارند. در کنار قیمت بلند

پاسپورت، هزینه انتقال پاسپورت

از کابل به ولایت‌ها که ۵۰۰ افغانی

می‌شود، نیز غیرمنطقی و برابر با

۱۳ درصد میانگین درآمد ماهانه

هر فرد است که ۴ برابر میانگین

قیمت پاسپورت در سطح جهان و

تقریباً برابر با قیمت پاسپورت چهار

کشور همسایه افغانستان می‌شود.

با این وجود، دولت، ۵۰۰ افغانی

دیگر را به گونه اجباری از هر

متقاضی پاسپورت به حساب هلال

احمر افغانی دریافت می‌کند، در

حالی که شمار زیادی از متقاضیان

پاسپورت، خودشان به کمک نیاز

دارند.

سال محاسبه کنیم، ۱۴۲ دلار و برابر با ۲۹۶ درصد درآمد یک ماه شهروندانش می‌شود. به این اساس، یک شهروند آلمان با توجه به درآمدش می‌تواند در یک ماه ۵۷ پاسپورت تهیه کند، در حالی که یک شهروند

پاسپورت افغانستان از نگاه اعتبار، چندین سال است که در رده‌بندی جهانی «شاخص پاسپورت» جایگاه کم‌اعتبارترین پاسپورت جهان را به خود اختصاص می‌دهد. در تازه‌ترین گزارشی که در هفته نخست سال ۲۰۲۱ توسط نهاد «شاخص پاسپورت هنلی و پارتنر» نشر شد، پاسپورت افغانستان به عنوان کم‌اعتبارترین پاسپورت سال ۲۰۲۱ در سطح جهان شناخته شده است. شاخص پاسپورت هنلی و پارتنر، اعتبار پاسپورت هر کشور را بر اساس شمار کشورهایی که دارندگان آن پاسپورت بدون ویزا می‌توانند در آن سفر کنند، رده‌بندی می‌کند. بر اساس این پژوهش، شهروندان افغانستان تنها می‌توانند به ۲۶ کشور و قلمرو، بدون ویزا سفر کنند. هر سال بعد از نشر گزارش شاخص پاسپورت هنلی و پارتنر، شهروندان افغانستان این موضوع را به بحث می‌گیرند و از سیاست‌گران کشور انتقاد می‌کنند که چرا نتوانستند برای این ملت قدرت و عزت به بار آورند و ما را در چنین جایگاه قرار داده‌اند. اما آن‌چه که از نظر دور می‌ماند و کمتر به آن پرداخته می‌شود، قیمت پاسپورت افغانستان است. از نگاه قیمت، پاسپورت افغانستان یکی از گران‌قیمت‌ترین پاسپورت‌ها در سطح جهان است.

قیمت پاسپورت بسیاری از کشورها بر اساس میانگین درآمد شهروندان آن تعیین می‌شود. به طور متوسط، قیمت پاسپورت بیش‌تر کشورهای جهان با اعتبار ۱۰ ساله، میان ۲ تا ۴ درصد درآمد یک ماه شهروندان آن کشورها است. این قیمت برای برخی کشورها یک درصد و یا حتی کمتر از آن است. به گونه نمونه، اگر آلمان را در نظر بگیریم، میانگین درآمد ماهانه سال ۲۰۲۰ شهروندان ۳۷۸۸ دلار بوده و قیمت پاسپورت آن ۶۶ دلار است. به این اساس، قیمت پاسپورت آلمان برابر با ۱،۷ درصد درآمد ماهانه شهروندان آن کشور است.

اما اگر افغانستان را در نظر بگیریم، درآمد سرانه سال ۲۰۱۹ شهروندان افغانستان ۵۷۱،۵۰ دلار بوده است که میانگین درآمد ماهانه هر شهروند آن ۴۸ دلار می‌شود؛ اما قیمت پاسپورت آن که ۵ سال اعتبار دارد، ۷۱ دلار (۵۵۰۰ افغانی) است که اگر آن را برای ۱۰

+93 700 175 510 / +93 788 788 799

جهت سفارش آگهی‌تان با شماره‌های روبه‌رو در تماس شوید:

روزنامه ۸ صبح برای توسعه کسب و کارتان صفحه‌ی ویژه تبلیغات ایجاد کرد. روزنامه ۸ صبح به هدف کمک و حمایت از توسعه مشاغل و تجارت، تبلیغات شما را با هزینه کم‌تر و کیفیت بهتر نشر می‌کند. این روزنامه یک صفحه‌ی ویژه تبلیغاتی را به همین منظور راه‌اندازی کرده است. در این صفحه‌ی ویژه به تناسب استطاعت شما فضا وجود دارد. ما با داشتن تیراژ بلند در نسخه‌ی چاپی و مخاطبان حداکثری در پایگاه‌های مجازی‌مان آماده همکاری با مشاغل و کسب‌وکارهای مختلف هستیم تا تبلیغات شما را با مخاطبان خود به اشتراک بگذاریم.

بهزاد فرنیچر

Email: behzad.dost@gmail.com 0781 700 000

بهزاد فرنیچر کیفیت بهتر

آدرس: چهارراهی بره‌کی، کابل، افغانستان

شرکت خدمات IT برتر تیک

لیست بهترین خدمات ما

- طراحی وبسایت
- وب هاستینگ و ثبت دامین
- طراحی و توسعه دیتابیس
- ساخت برنامه‌های موبایل
- طراحی و پیاده سازی نتورک
- نصب کامره‌های امنیتی
- بازاریابی از طریق شبکه‌های اجتماعی
- گرافیک دیجیتال (لوگو، بروشور، ویزیت کارت...)
- سئو (بالا بردن رتبه سایت در صفحه اول گوگل)

+93777690909 info@bartartech.com
+93787935900 www.bartartech.com

کوته سنگی، گولابی دواخانه، کابل افغانستان

آشپزخانه مادر

تصمیم‌های با کیفیت با نازل ترین قیمت
برای محافل رسمی و شخصی

آشپزخانه مادر یکی از مدرن ترین و پیشرفته ترین آشپزخانه‌های پایتخت است که افتخار دارد برای اولین بار در افغانستان با ویژگی‌های منحصر به خودش به فعالیت آغاز نموده است. آشپزخانه مادر افتخار دارد که بهترین و باکیفیت‌ترین غذاهای داخلی و خارجی را با مجرب ترین آشپزها برای محافل رسمی و شخصی، مهمانی‌ها و دعوت‌ها، ورکشاپ‌ها و سمینارها با انتقال رایگان به اسرع وقت با نازل ترین قیمت در خدمت مشتریان عزیز قرار دارد. ما در تلاش هستیم تا با ارائه خدمات صادقانه و متفاوت از دیگران اعتبار و رضایت مشتریان محترم‌مان را کسب کنیم و باورمندیم که گنجی با ارزش‌تر از رضایت و خدمت صادقانه برای همشهریان ما وجود ندارد.

آدرس: سرک اول کارته چهار، کوچه لیسه عالی رابعه بلخی شماره‌های تماس: ۰۷۷۰۶۷۶۴۶۵ - ۰۷۰۰۱۹۸۸۹۷

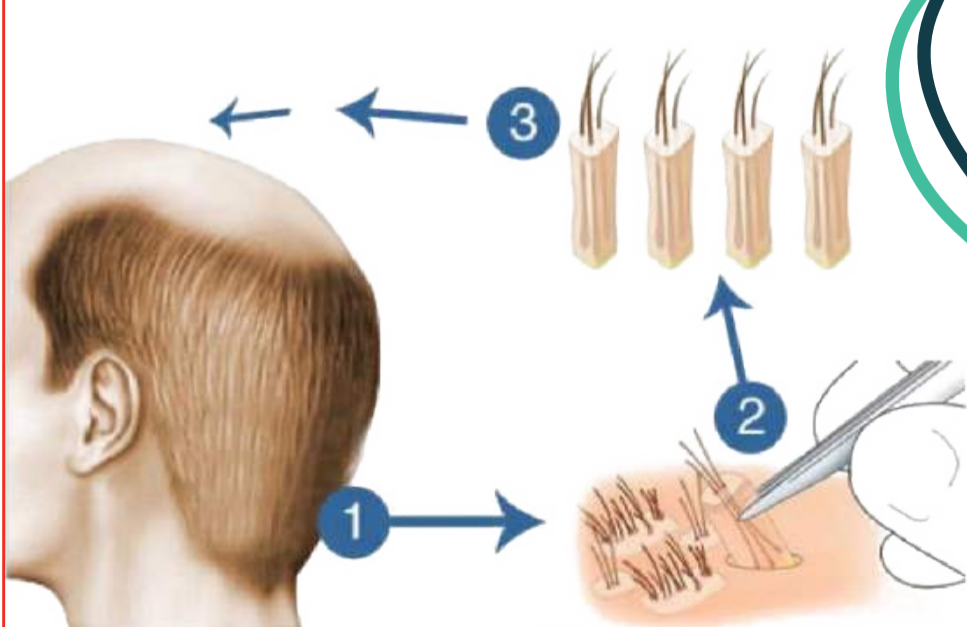
شفاخانه آینه صحت

تخفیف ویژه
۲۸۰۰۰ افغانی

کاشت مو طبیعی به روش FUE

کاشت مو یکی از تداوی‌های عمده و اساسی برای طاسی سر است. در این تداوی موها از ساحات عقب سر یعنی قسمت‌هایی که موها قوی‌تر هستند و مساعد به ریزش نیستند گرفته شده و به قسمت جلو سر یعنی جاهای خالی انتقال داده می‌شود. قبلاً هموطنان ما برای اجرای این عملیه مجبور به سفر به خارج از کشور بودند اما فعلاً این عملیه در داخل کشور با مصارف کمتر قابل اجرا است. تیم مرکز جلدی و زیبایی شفاخانه آینه صحت با سرپرستی داکتر پامیر حسین صالحی، داکتر میوند حبیب و داکتر وحیدالله عاشر، با در نظر داشت شرایط اقتصادی هموطنان ما کاشت مو را با کیفیت عالی و تخفیف ویژه انجام می‌دهد.

آدرس: بین چهارراهی پروان دوم و گل سرخ، شفاخانه آینه صحت شماره تماس: ۰۷۸۱۲۳۵۰۴۰

فروشگاه عسل تاج

صحت و نشاط

پروفایل فروشگاه: www.baba.af/taj

تماس: ۰۷۷۹۰۴۹۶۳۰ / ۰۷۴۴۳۸۱۳۷۰

آدرس: کابل، کارته ۳، پل سرخ، جوار دروازه رضایی سنتر

حامد کریمی

اعضای پارلمان؛ قانون گذاران یا قانون گریزان؟

روش‌های نظارتی قوه مقننه در راستای تعمیم صلاحیت نظارت بر اعمال حکومت توسط اقدامات ذیل عملی می‌شود:

۱. سفر به ولایات تحت نام هیأت نظارتی و مراجعه به ادارات عایداتی حکومت مخصوصاً گمرکات.
۲. اعمال فشار به وزیران پیشنهادی حکومت برای تقرر اقارب در موقوف‌های مختلف حکومت به خصوص در ادارات عوایدی.
۳. احضار مسوولان بخش‌های مختلف حکومت به جلسات کمیسیون‌ها به شمول رییسان گمرک‌ها، شاروال‌ها، والی‌ها، معینان، مستوفی‌ها و رییسان منابع بشری وزارت‌ها.

آگاهان حقوق نیک می‌دانند که ولسی‌جرگه در قسمت نظارت بر اعمال حکومت با دو روی‌کرد تشکیل کمیسیون خاص و استیضاح و استجواب وزیران می‌تواند اعمال صلاحیت کند و از جانبی در مورد طرح سوال، وزیر مکلف به حضور فیزیکی نیست، با استنباط از قانون اساسی می‌تواند در پاسخ به سوالات مشخص هر یک از کمیسیون‌های ولسی‌جرگه جوابیه کتبی خویش را تحریر و به صورت رسمی ارسال کند. هم‌چنین ایفای نقش تفتیش، بازرسی و بررسی ادارات حکومتی توسط نهادها و پروسه‌های داخلی قوه اجرائیه معمول است و برای اجرای آن اداراتی چون اداره عالی تفتیش، لوی سارنوالی، اداره عالی بازرسی، کمیسیون مبارزه علیه فساد اداری در ذیل قوه مجریه مأموریت نهادهی داشته و بر اساس اسناد حقوقی مختلف انجام وظیفه می‌کنند.

واضح است که هر گونه مداخله مستقیم ولسی‌جرگه در امور اجرایی حکومت و تلاش برای بر عهده‌گرفتن نقش‌های اجرایی، مداخله آشکار در امور قوه اجرائیه است و چنین مداخلاتی یکی از اصول اولیه حقوقی نظام دموکراسی که اصل تفکیک قوا است را مورد تعرض قرار و جایگاه خانه ملت را از یک نهاد قانون‌گذار به یک نهاد قانون‌گریز سقوط می‌دهد.

با شرح فوق در قسمت نحوه اعمال صلاحیت نظارت ولسی‌جرگه از اعمال حکومت، از وکلای آگاه به مسایل حقوقی در ولسی‌جرگه توقع می‌رود تا نسبت به ترتیب طرح قانون اعمال صلاحیت نظارت بر قوه مقننه و قوه قضائیه و هم‌چنین زمینه‌سازی تعدیل و یا افزودن موادی به اصول وظایف داخلی ولسی‌جرگه در قسمت قانون‌مندشدن اجراءات ولسی‌جرگه در قسمت نظارت بر اجراءات حکومت اقدام کنند.

آشکار است که تداوم تقابل قوه مقننه و قوه اجرائیه در قسمت اعمال صلاحیت نظارت ولسی‌جرگه می‌تواند به هر دو قوه از نگاه مشروعیت در نزد افکار عامه آسیب وارد کند و این دو قوه را به جای تمرکز بر مأموریت‌شان درگیر زورآزمایی و حواشی سیاسی نماید که در شرایط فعلی به صلاح مملکت نیست.

دارد. در یک مثال دیگر، در ذیل ماده سیزدهم که تحت عنوان وظایف و صلاحیت‌های رییس جرگه (مراد رییس ولسی‌جرگه است) تحریر یافته، در بند ۲۳ چنین نگاشته شده است: «رییس و اعضای هیأت اداری از صحبت طولانی پرهیز و سخنان خویش را طور فشرده بیان نمایند» و در ادامه همین بند آمده است: «رییس جرگه نمی‌تواند از بودجه جرگه، کرایه خانه و مهمان‌خانه خود را بپردازد.» حال آن‌که این ماده قرار بوده است به وظایف و صلاحیت‌های رییس جرگه بپردازد و خود این سند عنوانش اصول وظایف داخلی ولسی‌جرگه است. به هر صورت، مشکلات حقوقی این سند به حدی زیاد است که ایجاب تصحیح و تعدیل آن برای حفظ حیثیت جایگاه حقوقی قوه مقننه امر ضروری و عاجل است.

نظارت بر اعمال حکومت طوری که در قانون اساسی تسجیل یافته با تشکیل کمیسیون خاص قابل تعمیم است و تشکیل چنین کمیسیونی نیز بر اساس پیشنهاد حداقل یک ثلث اعضای ولسی‌جرگه ممکن می‌شود و طبیعتاً ضرورت به جمع‌آوری امضا و یا رأی‌گیری عمومی در صحن علنی را می‌کند. اخیراً قوه قضائیه نیز در پاسخ به استهدائیه قوه مجریه مبنی بر نحوه اعمال صلاحیت نظارت قوه مقننه بر قوه مجریه با ذکر ماده هشتادونهم قانون اساسی، نظارت بر اعمال حکومت را صرفاً از طریق تشکیل کمیسیون خاص و بر اساس موازین ذکر شده در قانون اساسی قانونی پنداشته است؛ اما

به طور اختصاصی به ولسی‌جرگه اعطا شده است. ولسی‌جرگه طی یک سند ۱۷۹ صفحه‌ای تحت عنوان اصول وظایف داخلی تلاش کرده است تا مجموع صلاحیت‌های قوه مقننه در قانون اساسی را در قالب این سند تشریح و نظم ببخشد که نفس این عمل یک اشتباه حقوقی است و ماهیت صلاحیت‌های نظارتی و تأثیرگذاری این قوه بر قوه اجرائیه و قوه قضائیه را به تحلیل برده که پرداختن به آن به یک نقد جداگانه نیاز است.

اصول وظایف داخلی تهداب‌گذار یک رویه اشتباه حقوقی در باب نحوه اعمال صلاحیت نظارت است، بنابراین این نوشته ابتدا به محتوای این سند می‌پردازد. این سند از نگاه شکلیات حقوقی با مشکلات فراوانی روبه‌رو است که ماهیت حقوقی آن را زیر سوال برده است. به طور مثال، مطابق به محتوای ماده بیست‌وهشتم این طرز‌العمل به کمیسیون‌های ولسی‌جرگه صلاحیت داده شده است تا سازمان‌های بین‌المللی را برای استجواب به کمیسیون خویش فرا بخوانند؛ حال آن‌که شاگردان حقوق می‌دانند که اصول واضح بر تعهدات میزبانی یک کشور از یک سازمان بین‌المللی تابع حقوق بین‌الملل و طبعاً در حوزه کارکردی قوه مجریه یک کشور است و از طرفی لفظ استجواب و با در نظرداشتن عدم صلاحیت تعقیبی در مورد یک سازمان بین‌المللی در یک کمیسیون داخلی ولسی‌جرگه بیش‌تر به یک فکاهی حقوقی شباهت

- مطابق فصل پنجم قانون اساسی کشور، شورای ملی متشکل از ولسی‌جرگه و مشرانو جرگه است. این دو نهاد دارای ۶ صلاحیت مشترک ذیل اند:**
۱. تصویب، تعدیل یا لغو قوانین و فرامین تقنینی.
 ۲. تصویب برنامه‌های انکشافی اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و تکنولوژیکی.
 ۳. تصویب بودجه دولتی و اجازه اخذ یا اعطای قرضه.
 ۴. ایجاد واحدهای اداری، تعدیل و یا الغای آن.
 ۵. تصدیق معاهدات و میثاق‌های بین‌المللی یا فسخ الحاق افغانستان به آن.
 ۶. سایر صلاحیت‌های مندرج این قانون اساسی.

انتقاد از قوه مقننه طی ماه‌های اخیر بسیار گسترده و در سطوح بلند مطرح شده است. معاون اول ریاست جمهوری از ضرورت مبارزه با فساد اداری در شورای ملی و سلب مصونیت وکلای پارلمان می‌گوید و بانوی اول هم این نهاد را به بازاری برای معامله مسمما می‌سازد. به نظر می‌رسد، نحوه اعمال صلاحیت نظارت قوه مقننه از اعمال حکومت عامل این انتقادات بوده است. این نوشته می‌خواهد از نگاه حقوقی، مشروعیت این انتقادات را مورد بررسی قرار دهد.

مطابق فصل پنجم قانون اساسی کشور، شورای ملی متشکل از ولسی‌جرگه و مشرانو جرگه است. این دو نهاد دارای ۶ صلاحیت مشترک ذیل اند:

۱. تصویب، تعدیل یا لغو قوانین و فرامین تقنینی.
۲. تصویب برنامه‌های انکشافی اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و تکنولوژیکی.
۳. تصویب بودجه دولتی و اجازه اخذ یا اعطای قرضه.
۴. ایجاد واحدهای اداری، تعدیل و یا الغای آن.
۵. تصدیق معاهدات و میثاق‌های بین‌المللی یا فسخ الحاق افغانستان به آن.

۶. سایر صلاحیت‌های مندرج این قانون اساسی. البته بر اساس مواد ۸۹، ۹۱ و ۹۲ قانون اساسی، صلاحیت‌های اختصاصی، از جمله صلاحیت استیضاح وزیران و بررسی و مطالعه اعمال حکومت

جین ایر؛

رمانی با جنبه‌های نو و جلوه‌های متفاوت

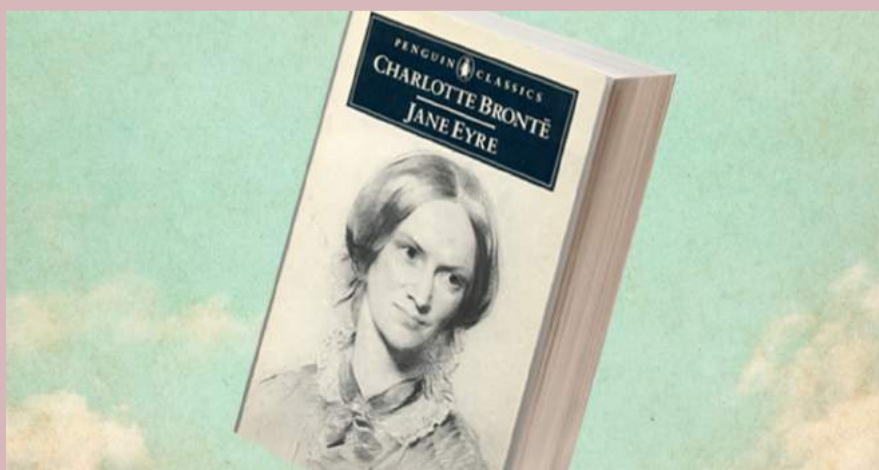
آیدین صهبا

پیدا کرده است؛ اما عشق و اندوه آقای راجستر هنوز در دل او زنده است. بعد از مدت‌ها دوری و پریشانی، جین تصمیم می‌گیرد تا به تورنفیلد سر بزند و بداند که حال آقای راجستر چگونه است؛ اما در آن‌جا با واقعه وحشتناکی بر می‌خورد، در می‌یابد که در هنگام غیابت وی، در تورنفیلد آتش‌سوزی رخ داده که در آن همسر آقای راجستر از بین رفته و خود آقای راجستر فروغ چشم و یکی از دستانش را تا حدی از دست داده است. جین پس از دیدن این وضعیت، بدون هیچ تردیدی برای ازدواج با آقای راجستر پیش‌قدم می‌شود و مطابق خواسته‌اش زنده‌گی را که سال‌ها قبل ترک کرده بود، از نو آغاز می‌کند.

خواندن رمان جین ایر را برای دوست‌داران ادبیات کلاسیک توصیه می‌کنم. در این رمان جنبه‌های نو و متفاوتی منعکس شده که در بسیاری از رمان‌های آن زمان و حتا اکنون کمیاب است. به طور مثال، شخصیت مرکزی این داستان، جین ایر زیبا نیست و قیافه چندان گیرا ندارد. نویسنده این رمان حتمی‌بودن زیبایی دختران را با توصیف شخصیت جین ایر رد و ارزش‌های مهم‌تر دیگری را جایگزین آن می‌کند.

می‌گیرند. اما به طور باورنکردنی در جین ازدواج آشکار می‌شود که آقای راجستر متأهل است و همسر دیوانه‌ای دارد که در خانه‌اش زندانی است. جین پس از دانستن این ماجرا، سریع تورنفیلد را ترک می‌کند و به تنهایی روانه مقصد نامعلومی می‌شود. سال‌ها می‌گذرد، جین ایر عزیزان جدیدی

جدیدی سر می‌خورد؛ دنیایی مملو از صمیمت و محبت، ولی اندکی مرموز. ارباب این خانه (آقای راجستر) شخصیت منحصربه‌فرد دارد و به‌زودی به جین علاقه‌مند می‌شود. از آن‌جایی که جین ایر نیز آقای راجستر را دوست دارد، بعد از مدتی این دو تصمیم به ازدواج

جین خیلی کوچک است که پدر و مادرش را از دست می‌دهد و به دلیل نداشتن بسته‌گان دیگر، مامايش سرپرستی او را بر عهده می‌گیرد. بدبختانه دیری نمی‌گذرد که ماما هم می‌میرد و جین با همسر و فرزندان او تنها می‌ماند. همسر ماما و فرزندانش از جین نهایت متنفر اند و مدام او را مورد شکنجه‌های جسمی و روحی قرار می‌دهند. این نفرت و انزجار تا جایی می‌رسد که دیگر آن‌ها تاب دیدن جین را در اطرافشان ندارند، بنابراین او را می‌فرستند به مدرسه شبانه‌روزی «لوود».

جین ایر در محیط خشک این مدرسه مذهبی هشت سال زنده‌گی می‌کند، بزرگ می‌شود و دختر مستقل و خردمند بار می‌آید. دقیقاً این‌جا است که آن دخترک کوچک یتیم، محو می‌شود و در عوض او دختری پدید می‌آید، نهایت با اراده و مصمم. او چندی در این مدرسه تدریس می‌کند و سپس روانه یک محل دیگر به نام تورنفیلد می‌شود تا به عنوان معلم خانه‌گی برای دختر کوچکی ایفای وظیفه کند. جین ایر وقتی وارد تورنفیلد می‌شود، با دنیایی

گذری در قلمرو «توکل به خدا»

پرویز کامروز

هوا در واخان خیلی سرد است، طوری که بیش‌تر کودکان و کهن‌سالان در فصل سرما جان می‌دهند. دادعلی سفره حکایت‌های اندوهگینش را پهن می‌کند. از عمل‌کرد حکومت می‌نالند و معتقد است که مقام‌ها اصلاً فکر و گذری به واخان ندارند. می‌گویند که نمی‌دانند آیا حکومت قصد خدمت ندارد، نمی‌تواند، یا این‌که کلاً به واخان به چشم قلمرو افغانستان نمی‌نگرد.

و بدبختی از مکتب و دانشگاه فارغ می‌شوند، کار پیدا نمی‌کنند. روزگارشان پس از سال‌های مشقت، می‌شود همان روزگار همیشه‌گی؛ گله چراندن و شب و روز گذراندن.

خال‌محمد، مسوول کلینیک در «خندود»، مرکز واخان، است. او روزگار مردم واخان را نظاره‌گر است. زمانی که برف می‌بارد و راه‌های مواصلاتی در ساحات مرتفع و دوردست بسته می‌شود، آنگاه مردم برای زنده ماندن به تقلا می‌افتند. وضعیت طوری است که مردم واخان مادران باردار و زنان بیمار را پیش از پیش به اشکاشم و مرکز فیض‌آباد انتقال می‌دهند. آنگاه اگر کدام موردی از بیماری‌های نسایی-ولادی پیش بیاید، بیمار را با سختی به فیض‌آباد منتقل می‌کنند. از آن‌جایی که راه‌های پامیر خرد و بزرگ بسته می‌شود، مادران باردار زیادی حین زایمان می‌میرند.

مسوولان نیز بر سختی‌های زنده‌گی در واخان مهر تایید می‌گذارند. ناجی نظری، عضو شورای ولایت بدخشان، می‌گوید که واخان سردسیر است و حکومت در سهم خود به وقت و زمان توجه ندارد. حتا کمک‌هایی که از سوی معاونت اول ریاست جمهوری برای واخان در نظر گرفته شده بود، در زمان آن به دست نیازمندان نرسیده بود. به گفته او هرچند در پامیرهای خرد و بزرگ قابله وجود دارد، اما هیچ دردی را دوا نمی‌کند و بیش‌تر زنان پامیری حین زایمان می‌میرند.

نور خاوری، رییس صحت عامه بدخشان، اما می‌گوید که تیم‌های سیار در واخان مستقر شده‌اند و به مشکلات مردم رسیده‌گی می‌کنند. آن‌گونه که او می‌گوید، داروی هفت‌ماهه برای واخان فرستاده‌اند تا مردم با مشکل برخوردند و در کنار آن، در پنج مرکز صحت پامیرهای خرد و بزرگ قابله استخدام کرده‌اند. آنگاه که وضعیت بیماری وخیم می‌شود، او را توسط آمبولانس به اشکاشم منتقل می‌کنند.

با این‌همه، هیچ چیزی از نیازمندی‌های شدید مردم واخان کم نمی‌کند. اگر وضعیت طبق میل پامیریان بود، ظاهرشان باید روایت بهتری داشت. باشندگان واخان هنوز دردسرهایی دارند که کم‌تر کسی آن را در روزگار نوین درک می‌کند؛ سرما، تاریکی، صعب‌العبوری، مشقت، مرگ و...

دادمحمد، باشنده واخان است. می‌گوید که وقتی برف بیش از حد ببارد، راه‌های برخی از روستاها برای ماه‌ها بسته می‌شود. آنگاه هوا بیش از حد سرد می‌شود و مواشی در واخان یکی پی دیگر می‌میرند. جدا از مواشی، باشندگان واخان توان مقابله را سرما را ندارند و با سرد شدن هوا خیلی زود از پا می‌افتند. این تجربه یک روز و یک سال نیست، مردم واخان هر سال با این مشکلات دست و پنجه نرم می‌کنند. وقتی به درون خانه نگاه شود، فقر بیداد می‌کند. با آن هم شماری از باشندگان واخان با روزگار سخت‌شان می‌سازند و برای فردای بهتر، درس می‌خوانند. پروین از یک خانواده فقیر است. او در زمستان سرد برای این‌که درس بخواند، یک ساعت راه از روستای «کشنی‌خان» تا «ورک» را پیاده طی می‌کند. آن‌جا هم صنف مجهزی نیست، اما کودکان سختی می‌کشند تا دست‌کم روزگار سخت نسل کنونی واخان بالای‌شان تکرار نشود. در برخی از روستاها حتا کورس برای دانش‌آموزان نیست و کسانی که با ده‌ها سختی

قربان، دیگر باشنده واخان است. با دستش به سمت همسرش اشاره می‌کند؛ زنی که چروک صورتش بیان‌گر سختی‌های سرما و دشواری روزگار است. همسر او نمی‌تواند بشنود و ببیند. وضعیت نیز به شکلی است که هیچ راهی برای مداوای بیمار وجود ندارد. نه داکتر است که مداوا کند، نه دواپی است که حال بیمار را بهتر سازد و نه پولی است که زمینه انتقال بیمار را فراهم کند. مردم پامیر تنها یک راه دارند، آن هم این‌که به خدا توکل کنند.

در واخان خرید و فروش با مواشی است. پول اصلاً وجود ندارد که بتوان با آن چیزی خرید یا فروخت. غفار، دکان‌دار روستای «قاضه» است. هرگاه مشتری‌ای برای خرید جنس نزد او می‌آید، گوسفند می‌آورد تا برنج، روغن، چای و بوره بخرد. خیلی‌ها با روزگار بدشان می‌سازند و سهم غذای یک فرد را صرف سیر کردن یک خانواده می‌کنند. در بازار واخان نه میوه پیدا می‌شود و نه سبزی، چرا که مردم توان خرید آن را ندارند.

در ولسوالی واخان تا چشم کار می‌کند، کوه است و صخره که در کنار رودخانه آمو قد کشیده است. با گذر از ولسوالی اشکاشم و ورود به قلمرو واخان، باید قید همه امکانات اولیه را زد؛ چرا که در بیش‌تر روستاهای این ولسوالی مردم به امکانات اولیه نظیر جاده، تلفن و برق دسترسی ندارند. سبک زنده‌گی مردم واخان به ده‌ها سال پیش می‌ماند. این قلمرو آن‌قدر صعب‌العبور است که موترها به گونه درست رفت‌وآمد نمی‌توانند. راننده‌گان موترها با احتیاط تمام در جاده‌های یخ‌بندان و تپه‌های خاکی و سنگی راننده‌گی می‌کنند. راننده‌گان هرازگاهی در میان پستی، بلندی، کجی و خمی سرک‌ها مجبور می‌شوند هارن کنند. جلد مردان، زنان و کودکان این ولسوالی به دلیل سرما ضخیم است و خشم طبیعت، محرومیت و لاغری به وضوح در چهره‌های‌شان دیده می‌شود. در کل جغرافیایی است که گاه حتا یک زکام عادی در آن حکم مرگ دارد و مردمانش جز توکل چاره‌ای نمی‌بینند.

دادعلی از وضعیت زنده‌گی روستای «ورک» حکایت می‌کند. می‌گوید که حکومت در واخان، به ویژه در روستای ورک، هیچ دست‌آوردی ندارد و مردم حتا به امکانات اولیه دسترسی ندارند. برق نیست، شبکه‌های مخابراتی کار نمی‌کند و جاده درستی برای رفت‌وآمد ندارد. زنده‌گی در این محل خیلی مشقت‌بار است، طوری که حتا بیماری زکام به مرگ منجر می‌شود. مرگومیر مادران هنگام زایمان در واخان یک امر معمول است. دادعلی همسر خود را دو سال پیش هنگام زایمان از دست داد، زیرا نه دواپی بود که درد را تسکین می‌داد و نه داکتری که قوت قلب بیمار می‌شد. مرگومیر هنگام زایمان به حدی زیاد است که مردان واخان مجبور به ازدواج چندباره می‌شوند.

هوا در واخان خیلی سرد است، طوری که بیش‌تر کودکان و کهن‌سالان در فصل سرما جان می‌دهند. دادعلی سفره حکایت‌های اندوهگینش را پهن می‌کند. از عمل‌کرد حکومت می‌نالند و معتقد است که مقام‌ها اصلاً فکر و گذری به واخان ندارند. می‌گوید که نمی‌دانند آیا حکومت قصد خدمت ندارد، نمی‌تواند، یا این‌که کلاً به واخان به چشم قلمرو افغانستان نمی‌نگرد.

خط آهن آقینه - تورغندی؛

مسیر جدید برای تجارت و ترانزیت

ویس احمد برک

بندر آقینه از بنادر حیاتی اهمیت در جهت توسعه روابط تجارتي افغانستان با کشورهای آسیای میانه و دومین نقطه اتصال افغانستان به مسیر ترانزیتی راه لاجورد است. از همین راه، محموله‌های صادراتی کشور، با عبور از کشورهای ترکمنستان، آذربایجان و گرجستان به ترکیه می‌رسد و زمینه را برای افزایش صادرات افغانستان به کشورهای منطقه و اروپا مساعد می‌سازد.

با بهره‌برداری خط آهن آقینه - اندخوی (با طول ۳۱ کیلومتر) و اتصال آن به شبکه خط آهن ترکمنستان، دروازه تجارت افغانستان با آسیای میانه بازتر و این کشور از انحصار تجارتي یک کشور خاص بیرون شده است. بدون شک این خط، دسترسی ارزان و آسان افغانستان به بازارهای منطقه را مهیا می‌سازد. اتصال افغانستان و ترکمنستان از طریق خط آهن، سبب کاهش قیمت نفت و گاز در داخل کشور خواهد شد و مواد نفتی باکیفیت با هزینه کم‌تر به دسترس مردم این سرزمین قرار خواهد گرفت. هم‌چنین با توجه به تسریع روند انتقال کالا، امکانات واگن‌های یخچال‌دار و هزینه مناسب انتقال از مسیر خط آهن، افغانستان می‌تواند با پروسس و بسته‌بندی معیاری میوه تازه، آن را به آسانی به بازارهای آسیای میانه صادر کند.

اتصال افغانستان از طریق خط آهن به ترکمنستان و یکی از مهم‌ترین مسیرهای ترانزیتی منطقه و مراکز اقتصادی و تجارتي آسیای میانه و اروپا، می‌تواند مزده خوبی برای سکتور خصوصی، سرمایه‌گذاران و صادرکننده‌گان کشور باشد. احداث این خط آهن از یک سو داد و ستد کالاها و صادرات افغانستان به بازارهای منطقه و جهان را تسهیل و از سوی

نیاز است تا روی عرضه خدمات ترانسپورتی موثر و معیاری و تأمین روابط ترانسپورتی بهتر با کشورهای منطقه تمرکز شود تا این کشورها از مصون‌بودن کالاهای صادراتی و وارداتی افغانستان و مطابقت آن با معیارهای بین‌المللی هم‌چون سیستم TIR اطمینان حاصل کنند.

به این ترتیب، بعید نخواهد بود تا در آینده‌ای نه چندان دور، افغانستان به معنای واقعی، به چهارراه ترانزیت منطقه مبدل شود و نقطه وصل آسیای میانه با آسیای جنوبی باشد. به امید تشریک مساعی همه برای سریع‌ساختن تجارت و ترانزیت از این مسیر.

آهن آقینه با ترکمنستان، اخیراً در سفر وزیر خارجه آن کشور به کابل، سند هم‌کاری در زمینه خط آهن میان دو کشور به امضا رسیده است. با امضای این سند، سهولت‌های زیادی در این بخش به وجود خواهد آمد.

حالا، با توجه به این‌که کار ساخت خط آهن آقینه - اندخوی تکمیل شده است و در روزهای آینده به بهره‌برداری سپرده خواهد شد؛ این پروژه، خط آهن افغانستان - ترکمنستان را به یکی از کوتاه‌ترین و کم‌هزینه‌ترین راه‌های ترانزیتی برای تجار ملی ما مبدل و افغانستان را تا حد زیادی از وابسته‌گی و محدودیت به بازارهای اقتصادی رها می‌سازد.

اتصال افغانستان از طریق خط آهن به ترکمنستان و یکی از مهم‌ترین مسیرهای ترانزیتی منطقه و مراکز اقتصادی و تجارتي آسیای میانه و اروپا، می‌تواند مزده خوبی برای سکتور خصوصی، سرمایه‌گذاران و صادرکننده‌گان کشور باشد. احداث این خط آهن از یک سو داد و ستد کالاها و صادرات افغانستان به بازارهای منطقه و جهان را تسهیل و از سوی دیگر در میان مدت سرمایه‌گذاری‌های زیاد داخلی و خارجی را جلب می‌کند.

دیگر در میان مدت سرمایه‌گذاری‌های زیاد داخلی و خارجی را جلب می‌کند. بهره‌برداری این خط آهن باعث ایجاد شغل برای باشندگان ولایت فاریاب، به خصوص ولسوالی‌های چهارگانه اندخوی خواهد شد و ساخت زیربناها و توسعه ساحات مسیر این خط را به دنبال دارد. با توجه به اهمیت اتصال افغانستان از طریق خط

از حاشیه به متن:

حضور زنان پکتیا در امور فرهنگی پرنگ شده است

هرچند پکتیا هنوز از ولایت‌های سنتی شمرده می‌شود، اما در حال حاضر نقش زنان این ولایت در فعالیت‌های فرهنگی پرنگ شده است. فعالان حقوق زن در این ولایت می‌گویند که اکنون تغییراتی در فعالیت‌های زنان پکتیا نشین رونما شده و آنان می‌توانند در فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی اشتراک کنند. به گفته فعالان، سهم زنان در کسب علم، دسترسی به مسایل اجتماعی، حضور در تشکیلات دولتی و غیردولتی، نقش در برنامه‌های مشاعره و نقد و کار در رسانه‌ها از مواردی است که نشان می‌دهد زنان پکتیا طی سال‌های اخیر سهم بارزی در امور این ولایت داشته‌اند. با این حال «عنعنات نامناسب»، «نامنی» و «پایین بودن سطح سواد» از چالش‌هایی عنوان می‌شود که حضور گسترده زنان در فعالیت‌های اجتماعی را تهدید می‌کند. گفتنی است که در جریان چهار ماه اخیر، تهدیدها علیه زنان در این ولایت بیش‌تر شده و برخی از فعالان زن پکتیا را مجبور کرده است که فعالیت و کارشان ترک کنند. فعالان حقوق زن در پکتیا می‌گویند که در وضعیت زنان این ولایت تغییر عمده‌ای رونما شده و سهم زنان در فعالیت‌های فرهنگی در مقایسه با گذشته بیش‌تر شده است. روحانیه، فعال حقوق زن در این ولایت، به روزنامه ۸ صبح گفت که حضور زنان در امور اجتماعی، فرهنگی، تشکیلات نهادها، رسانه‌ها و مشاعره‌ها بیان‌گر حضور زنان در امور اجتماعی و فرهنگی این ولایت است. به گفته او، با وجود این پیش‌رفت‌ها، هنوز هم چالش‌هایی وجود دارد که مانع حضور گسترده زنان در این فعالیت‌ها می‌شود. بانو روحانیه از «عنعنات نامناسب»، «نامنی» و «پایین بودن سطح سواد» به عنوان چالش‌های موجود یاد می‌کند و معتقد است که این موارد بر حضور زنان در فعالیت‌های سایه افکنده است. او افزود که اگر از طریق آگاهی عامه روی تغییر ذهنیت مردم کار صورت گیرد و توجه اداره‌ها و نهادهای

دی‌دخل به بحث حقوق زنان جلب شود، احتمال می‌رود که حضور زنان در فعالیت‌های فرهنگی نسبت به گذشته به مراتب بیش‌تر شود. بانو روحانیه به پیش‌رفت نسبی زنان در امور فرهنگی ولایت پکتیا خوش‌بین است و از اداره‌ها و نهادهای مربوط می‌خواهد که توجه‌شان به بخش زنان را بیش‌تر سازند. او مسوولان جندر در پکتیا، کمیسیون مستقل حقوق بشر، ریاست معارف و ریاست امور زنان این ولایت را مکلف به کار در زمینه حقوق زنان می‌داند و باور دارد که هماهنگی درست میان این نهادها می‌تواند به سهم زنان در امور فرهنگی کمک کند.

مسوولان در ریاست امور زنان پکتیا نیز به پیش‌رفت نسبی زنان در این ولایت طی سال‌های اخیر خوش‌بین‌اند و می‌گویند که با توجه به تلاش‌های موجود این نهاد، سهم زنان در امور فرهنگی بیش‌تر می‌شود. نسرين اورياخيل، رييس امور زنان پکتیا، به روزنامه ۸ صبح

گفت که این ریاست با توجه به امکانات دست‌داشته‌اش برنامه‌هایی را در سطح مرکز و ولسوالی‌ها به راه انداخته است. او افزود که عملی شدن این برنامه‌ها برای حضور زنان در امور اجتماعی و فرهنگی مفید واقع شده است. به باور بانو اورياخيل، ریاست امور زنان پکتیا برای حضور زنان در برنامه‌های فرهنگی، طرح‌های موثری روی دست دارد و در کنار این برنامه‌ها، روی همکاری فعالان زن و نهادهای ذی‌ربط حساب باز کرده است. او می‌گوید که تلاش می‌کند تا در هماهنگی با این نهادها و فعالان زن، سهم زنان در امور فرهنگی را پرنگ‌تر سازد. به گفته رییس امور زنان پکتیا، این ولایت با برخی از مشکلات فرهنگی و محدودیت‌های امنیتی روبرو است که سبب بروز تهدید علیه تلاش فرهنگی زنان می‌شود.

شبکه زنان در پکتیا اما خواستار افزایش تلاش‌ها برای حضور زنان در فعالیت‌ها و نهادهای این ولایت شده است. به گفته مسوولان این شبکه، سهم زنان در

امور فرهنگی قابل تحسین است و زنان می‌توانند در نتیجه هماهنگی نهادها، در وضعیت مناسب اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی زنده‌گی کنند، اما این پیش‌رفت کافی نیست. زرغونه همت، مسوول شبکه زنان پکتیا، گفت که نیاز است ریاست امور زنان این ولایت، کمیسیون مستقل حقوق بشر و نهادهای مرتبط، برنامه‌های آگاهی‌دهی را بیش‌تر سازند و فعالیت‌های زنان در بخش فرهنگی را تنظیم کنند.

به باور بانو همت، اگر نهادها و اتحادیه‌های فرهنگی مرتبط به زنان در پکتیا مسنجم عمل کنند، این کار می‌تواند افزون بر پرنگ شدن سهم زنان در امر فرهنگی، سایر ابعاد زنده‌گی آنان را نیز بهتر سازد. به گفته او، اما چنین گام‌ها به جلب توجه سرمایه‌گذاران خارجی نیاز دارد. او با اشاره به صنایع دستی زنان در پکتیا، گفت که دولت باید برای تولیدات زنان بازار فروش تدارک ببیند؛ زیرا به باور بانو همت، صنایع زنان در کشور می‌تواند به اقتصاد ملی کمک کند و نقش مهمی داشته باشد. زنان پکتیا در حالی بر حضور فعال و گسترده در امور فرهنگی این ولایت تاکید دارند که هم‌اکنون گفت‌وگوهای صلح پیرامون آینده کشور ادامه دارد. بیش‌تر زنان در پکتیا افزون بر حفظ حقوق بشری در مذاکرات بین‌الافغانی، بر حفظ و گسترش دست‌آوردهای دو دهه اخیر تاکید دارند تا بدین ترتیب، زنان بتوانند نقش قابل ملاحظه‌ای در فعالیت‌های اجتماعی داشته باشند.

این در حالی است که پیش‌تر زنان در پکتیا سهم کم‌رنگ در امور فرهنگی داشتند و بیش‌ترشان به دلیل تهدیدهای امنیتی و فشارهای خانوادگی از حضور در نهادها و اداره‌ها خودداری می‌کردند. براساس آمارهای تخمینی که مسوولان ارائه می‌کنند، شمار زنان فعال در پکتیا که استادان دانشگاه و شماری از کارمندان را شامل می‌شود، کم‌تر از ۱۵۰ تن است. گفتنی است که برخی از زنان فعال در این ولایت به دلیل تهدیدهای امنیتی در چهار ماه اخیر، این ولایت را ترک کرده‌اند و بخش زیادی از کارمندان نهادها نیز افرادی‌اند که از دیگر ولایت‌ها استخدام شده‌اند.

مسوولیت ملل متحد در قبال صلح افغانستان

عارف وقای، استاد دانشگاه
بخش سوم

مسکن بود. با وجودی که تلاش‌های ملل متحد و دیگر سازمان‌های بین‌المللی در این زمینه کاملاً ناکافی بود، نفس حضور آن‌ها به منظور تقویت این حقوق پیش از پیش مورد پذیرش همه‌گان بود.

افرادى مانند چارلز باينز در دهه ۱۹۷۰، استدلال می‌کردند که استقلال ملی نباید بی‌قیدوشرط باشد و باید در دوره بعد از استقلال به وضعیت افراد توجه کرد و آنان نباید در اوضاع نامناسب و ظالمانه زنده‌گی کنند. سایر نظریه‌پردازان، مانند مایکل والزر و تری ناردین نیز تاکید داشتند که دولت‌ها شخصیت‌های مشروع هستند و آن‌ها نباید برای بقای حکومت خویش منافع و حقوق شهروندان را زیر پا کنند. البته یک تعارض میان منافع ملی کشورها و تعهد اخلاقی نسبت به وضعیت بشری در نظام بین‌الملل، برای دولت‌ها وجود دارد؛ اما ملل متحد به عنوان نهاد بین‌المللی که پاس‌دار صلح و عدالت در تمام جهان است، نباید نسبت به نقض حقوق بشر و بی‌عدالتی در سراسر جهان بی‌تفاوت باشد. زیرا ملل متحد، در واقع تجسم وجدان جهانی، در مقابل نابسامانی دولت‌های خودکامه است. این سازمان بر مبنای منشور وظیفه دارد که به آشفتگی‌های بین‌المللی و داخلی کشورها رسیده‌گی کند. به همین دلیل در دهه ۱۹۹۰، از سازمان‌های بین‌المللی، به‌ویژه سازمان ملل متحد به عنوان «حکمران جهانی» یاد می‌شد. در این نگاه ملل متحد در نقش «دولت مشروع جهانی» باید به عدالت، حتا در داخل کشورها رسیده‌گی کند. (تیلور، ۱۳۹۵). به عبارت دیگر، دولت مشروع جهانی به مجموعه‌ای از مکانیسم‌های بین‌المللی اشاره داشت که برای نظارت مداوم بر عمل‌کرد دولت‌ها در قبال شهروندان‌شان

در نظر گرفته و اصلاحات لازم برای رفع کاستی‌ها و ناکامی‌های کشورها ترویج و توصیه می‌شد.

به طور کلی سازمان ملل متحد، با استفاده از روش‌های مختلف مانند دل‌مشغولی نسبت به نظم داخلی کشورها، مقاومت در برابر تجاوز میان کشورها و تلاش برای حل‌وفصل مناقشه در داخل کشورها، در حفظ نظم بین‌المللی کوشیده است. اکنون با توجه به توسعه و گسترش نقش ملل متحد، تجربه بیش‌تر از ۷۰ سال فعالیت، با توجه به تقویت وجدان جمعی در امر مبارزه با بی‌عدالتی و نقش فشار افکار عمومی در سیاست‌های جهانی، این سازمان باید وظایف خود را بهتر از گذشته انجام دهد. در زمانی که اکثریت کشورهای جهان، رشد همه‌جانبه را در کشورهای‌شان تجربه می‌کنند و به سرعت مسیر توسعه را می‌پیمایند، ملل متحد به عنوان رهبر و راهنمای کاروان جوامع بشری به سوی تکامل، وظیفه دارد که ملت‌های دچار مشکلات، اختلاف و بازی‌گوش را راهنمایی کند. افغانستان یکی از آن کشورهای گرفتار اختلاف، جنگ و افراط‌گرایی است که نیاز شدید به هم‌کاری ملل متحد برای عبور از این وضعیت نابسامان در مسیر توسعه دارد. مهم‌ترین دلایلی که برای مستحق‌بودن مردم افغانستان به توجه و هم‌کاری ملل متحد می‌توان ارایه کرد، عبارت است از:

یک- مردم افغانستان قربانی اصلی تروریسم در جهان‌اند. شهروندان این سرزمین گذشته از این‌که فرصتی برای تعیین سرنوشت سیاسی‌شان ندارند، از اساسی‌ترین حقوق خود نیز محروم‌اند.

دو- اکثریت قربانیان، زخمیان و معلولان جنگ افغانستان را افراد ملکی و غیرنظامی تشکیل می‌دهند.

سه- بیش‌تر از پنج میلیون جمعیت این کشور در جهان آواره‌اند و شرایط سختی را در بیرون از وطن‌شان تحمل می‌کنند. با این وجود آثانی که در کشور باقی مانده‌اند نیز به دلیل محدودیت‌هایی است که دولت حاکم سر راه آن‌ها گذاشته است، در غیر آن صورت بسیاری از مردم امیدی برای آبادی و بهبود زنده‌گی در این کشور ندارد.

در شرایط کنونی مردم عادی از طرف گروه‌های تروریستی به گروگان گرفته شده‌اند. هم‌چنان مردم تمایل به مشارکت در سیاست ندارند؛ زیرا نسبت به نهادهای تنظیم‌کننده مشارکت مردم، بی‌اعتماد

شده‌اند. بسیاری از نهادهای دولتی درگیر فساد‌اند. موارد فوق نشان‌دهنده شرایط ناگوار زنده‌گی مردم افغانستان است که نیاز و ضرورت شدید به توجه و حمایت سازمان ملل متحد، به عنوان وجدان جمعی بشریت، دارد. این توجه باید درازمدت باشد. بدون شک مردم افغانستان با حمایت سازمان ملل متحد می‌توانند به آزادی و رفاه برسند و دست تروریستان و جنایت‌کاران را از کشورشان کوتاه کنند. در سال ۲۰۰۱ طالبان از کابل و شهرهای افغانستان بیرون رانده شدند؛ اما اکنون احتمال برگشت این گروه به قدرت وجود دارد. امریکا به عنوان حامی دولت افغانستان نباید برای بازگشت طالبان به قدرت

صلاحیت ملل متحد در ایجاد صلح و عدالت اجتماعی در نخست، هدف اصلی موسسان سازمان ملل متحد، حفظ صلح و نظم بین‌المللی بود. ساختار ملل متحد و تفویض صلاحیت‌ها در نهادهای آن نیز بر اساس همین ضرورت صورت گرفته بود. اما باگذشت زمان بر علاوه نظم میان کشورها، توسعه و عدالت در داخل آن‌ها نیز مورد توجه قرار گرفت. این تغییر نگرش، به‌ویژه در دهه ۱۹۹۰ و با توجه به عمل‌کرد ملل متحد که منعکس‌کننده و تشویق‌کننده توسعه و عدالت اجتماعی بود، اهمیت ویژه‌ای یافت. بر این اساس ملل متحد، معیارهایی را برای کشورها توصیه کرد که بر مبنای آن انتظار می‌رفت حداقل شرایط قابل قبول برای تطبیق عدالت اجتماعی و اقتصادی از سوی کشورها در نظر گرفته شود. بنابراین، استدلال رئالیستی که آن‌چه در داخل کشورها اتفاق می‌افتد، به هیچ کشور خارجی ربطی ندارد، کم‌کم از اعتبار افتاده است. زیرا جامعه بین‌الملل کاملاً مایل بود که تلاش کند و مانع نقض حقوق افراد شود. بر مبنای نظریه جامعه اخلاقی جهان‌وطنی، افراد در سراسر دنیا به طور مشترک حقوقی دارند و نسبت به یک‌دیگر تعهداتی بر عهده‌شان است. چنین حقوقی به تدریج بیش‌تر به عنوان چیزی تفسیر می‌شد که معنای حقوق مدنی و سیاسی فردی داشت و نیز به معنای حق برخورداری از نیازهای اساسی مانند غذا و آب و مراقبت بهداشتی و

- افرادى مانند چارلز باينز در دهه ۱۹۷۰، استدلال می‌کردند که**
- استقلال ملی نباید بی‌قیدوشرط باشد و باید در دوره بعد از**
- استقلال به وضعیت افراد توجه کرد و آنان نباید در اوضاع نامناسب و ظالمانه زنده‌گی کنند.**
- سایر نظریه‌پردازان، مانند مایکل والزر و تری ناردین نیز تاکید داشتند که دولت‌ها شخصیت‌های مشروع هستند و آن‌ها نباید**
- برای بقای حکومت خویش منافع و حقوق شهروندان را زیر پا کنند.**

زمینه‌سازی کند. بهتر است این کشور در هم‌سویی با دولت افغانستان، سازمان ملل متحد و جهان از ارزش‌ها و دست‌آوردهای دو دهه اخیر این سرزمین دفاع کند. هم‌چنان عاقلانه نیست که ملل متحد نسبت سرنوشت مردم افغانستان سکوت کند. این رسوایی آشکار خواهد بود که در حضور ملل متحد که خود شاهد آواره‌گی مردم افغانستان بوده است، یک‌بار دیگر سرنوشت مردم افغانستان به دست گروهی بیفتد که مردم مجبور شوند بار دیگر به آواره‌گی رو بیاورند. ادامه دارد...

الزامات پیروزی مذاکرات صلح

بدون شک، در کشوری مثل افغانستان که جنگ، اختلافات و نزاع‌های مداوم در آن و ماحول آن ریشه‌های عمیق دارد، زمینه‌های تداوم جنگ نسبت تحقق، تحکیم و تداوم صلح، با در نظر داشت موقعیت محیطی و جغرافیایی آن و پایین بودن سطح ظرفیت و تعهد ملی در میان اکثریت قاطع ساکنان این کشور، بیش‌تر فراهم است. بنابراین، برای پیروزی گفت‌وگوهای صلح و دستیابی به صلح واقعی، آبرومندانه و پایدار، تأکید و توسل جستن به عوامل و مسایل ذیل حتمی و حیاتی پنداشته می‌شود

داکتر عبدالقهار سروری، رئیس دانشگاه البیرونی

دستیابی به صلح واقعی، با مفهوم و پایدار یکی از آرزوهای مهم و یگانه راه برای پایان بخشیدن به جنگ و ویرانی در افغانستان محسوب می‌شود. فراهم شدن زمینه گفت‌وگوهای مستقیم و مبتنی بر زمان‌بندی و آجندای مشخص میان نمایندگان و تیم‌های مذاکره‌کننده دولت جمهوری اسلامی افغانستان و گروه طالبان که دو طرف اصلی درگیری‌های کنونی در کشور اند، یک گام مهم و امیدوارکننده برای دستیابی به صلح محسوب می‌شود. وضعیت پرآشوب و اسفبار کنونی افغانستان نشان‌دهنده آن است که جنگ و ویرانی به نفع هیچ جریان و هیچ کس نیست و تنها دلالتان جنگ و ویرانی از تداوم فتنه و نفاق در این کشور که به شدت محتاج صلح و هم‌دیگرپذیری است، سود می‌برند. مردم این سرزمین، متعلق به هر محیط، قوم، باور و جریانی که باشند، برای دستیابی به زنده‌گی آرام و آبرومندانه، بدون درک و پذیرش یک‌دیگر، زنده‌گی در کنار هم و ترجیح‌دهی تفاهم و هم‌زیستی مسالمت‌آمیز بر نفاق و کشتار یک‌دیگر، چاره‌ای دیگری ندارند. یعنی، پایان بخشیدن به جنگ و کشتار و دستیابی به صلح واقعی، ارزشمند و ماندگار در افغانستان فقط یکی از گزینه‌ها نه، بلکه یگانه گزینه برای نجات مردم و وطن از درد و رنج بی‌پایان و ویرانی است. مردمان ساکن در این سرزمین باید به جای تمرکز روی تفاوت‌ها و میدل‌نمودن تفاوت‌های فطری و طبیعی به زمینه‌های اختلافات و نزاع، روی ارزش‌های مشترک خود، از جمله دین و سرزمین مشترک، تمرکز کنند و به جای رد یک‌دیگر، یک‌دیگرپذیر باشند.

فرصت پیش‌آمده برای آغاز و تداوم گفت‌وگوهای صلح میان طرف‌های مهم داخلی دخیل در جنگ افغانستان، امیدوارکننده و در عین حال به شدت آسیب‌پذیر است. بدون شک، اکثریت قاطع مردم افغانستان که بار سنگین جنگ و ویرانی را تحمل می‌کنند و از تداوم جنگ آسیب می‌بینند، آرزوی دستیابی به صلح و رهایی از شرایط غیرمطمئن و نامطمئن کنونی را دارند. از سویی هم، دلالتان جنگ و آن‌هایی که زنده‌گی ذلت‌بارشان با جنگ، کشتار و ویرانی گره خورده است، ممکن برای برای گرم نگه‌داشتن بازار جنگ و پیشبرد تجارت زشت و ویران‌گرشان، از هر راه ممکن برای ناکام‌سازی گفت‌وگوهای صلح در این کشور استفاده کنند. بنابراین، لازم است تا طرف‌های دخیل در جنگ ویران‌گر افغانستان، به‌ویژه آن‌هایی که از طرف‌های درگیر (دولت جمهوری اسلامی افغانستان و گروه طالبان) نماینده‌گی می‌کنند، متوجه مکلفیت و مسوولیت مهم و تاریخی خود باشند و با هوشیاری و بر مبنای یک دید، باور و برنامه ارزشمند، فراگیر و عملی برای دستیابی به صلح ارزشمند و پایدار قدم بردارند.

با مفهوم را یگانه گزینه برای حضور و زنده‌گی آرام و آبرومندانه در کشور بدانند و با یک نیت و طرز دید روشن، معقول، عملی و مبتنی بر نیازمندی‌های زمان و واقعیت‌های موجود در کشور و جامعه وارد بحث شوند و به گفت‌وگوهای خود ادامه دهند. هم‌چنان، باید تمام برنامه‌ها، پیشنهادات و چانه‌زنی‌های هدف‌مندانه بر مبنای خواست مردم و نیازمندی‌های واقعی کشور شکل بگیرد و تحقق یابد، نه بر مبنای آجنداهای و فرمایشات دیگران. اعضای تیم‌های گفت‌وگوکننده، به‌ویژه آن‌هایی که از دولت جمهوری اسلامی افغانستان نماینده‌گی می‌کنند، باید مطمئن شوند که از درایت، ظرفیت و تعهد لازم برای انجام مکلفیت مهمی که به عهده دارند برخوردار اند. مراجع تصمیم‌گیر نیز باید متوجه حد ظرفیت و تعهد آن‌ها در قبال پیش‌برد مکلفیت سپرده شده برای‌شان باشند و بر مبنای تعهد و درایت کاری تداوم حضورشان را در نظر گیرند، نه بر مبنای وابسته‌گی‌های خانوادگی، گروهی و سیاسی.

اعضای تیم‌های گفت‌وگوکننده باید نماینده‌گی از طرف‌های دخیل در درگیری‌های مداوم افغانستان کنند و عضویت در این تیم‌ها را یک امتیاز شخصی، خانوادگی و گروهی و یا هم‌زمینه‌ای برای کسب امتیازات فکر نکنند؛ بلکه آن را یک مکلفیت و مسوولیت مهم ملی و تاریخی بدانند. آن‌ها باید با تعهد و تلاش هدف‌مندانه، مطابق خواست‌های بر حق مردم و مبتنی بر واقعیت‌های انکارناپذیر کشور و جامعه، پروسه و گفت‌وگوهای صلح را به حیث مراحل و قدم‌های اجتناب‌ناپذیر برای دستیابی به صلح بدانند، نه بخشی از یک پروژه پرمفاد برای عده‌ای از افراد و حلقه‌ها. باید توجه داشت که بازنگری باورها و برنامه‌های کاری بر مبنای واقعیت‌های اجتناب‌ناپذیر موجود در کشور و مبتنی بر وسعت نظر و طرز تلقی مثبت و مفید، یکی از عوامل اساسی برای دستیابی به صلح واقعی پنداشته می‌شود.

درک و تحمل تفاوت‌ها، درک متقابل، ارزش‌دهی به جان، مال و جایگاه یک‌دیگر و هم‌چنان انتخاب هم‌زیستی مسالمت‌آمیز به حیث یک رویکرد اجتناب‌ناپذیر انسانی در زنده‌گی فردی، اجتماعی و سیاسی، برای حل تنش‌های و دستیابی به صلح و آرامش نیاز جدی پنداشته می‌شود. باورمندبودن به کثرت‌گرایی، دوری جستن از انحصار فرصت‌ها و فراهم‌سازی زمینه‌های حضور تمام مردم در

چارچوب و ساختار نظام قانون‌مند کشور و پیش‌بینی مکانیسم‌های عملی برای تشریک مساعی میان مردمان ساکن در این سرزمین در راستای اعمار مجدد کشورشان، از جمله نیازهای اساسی برای اعتمادسازی، کاهش اختلاف و فراهم‌سازی زمینه‌های نزدیکی در میان مردم، به‌ویژه طرف‌های دخیل در جنگ و نزاع مداوم و ویران‌گر افغانستان محسوب می‌شود. خودکداری هدف‌مندانه و به‌مورد پذیرش دیگران برای نزدیکی جریان‌های متفاوت، مخالف و حتا دشمن و حل اختلافات اساسی در میان آن‌ها نیاز پنداشته می‌شود.

انعطاف‌پذیری، دوری جستن از تفوق‌طلبی‌های ناموجه و ترجیح‌دهی تماس و تفاهم بر تقابل و تنش، نمایان‌گر نیت نیک و ظرفیت واقعی انسان‌ها و جوامع انسانی است و برای ختم جنگ و دستیابی به صلح پایدار و مفید برای همه از جمله نیازهای اساسی پنداشته می‌شود. طرف‌های گفت‌وگوکننده، به‌ویژه کسانی که از آدرس دولت جمهوری اسلامی افغانستان نماینده‌گی می‌کنند، باید با کنار گذاشتن تفاوت‌ها و مباحث و مسایل شخصی و سلیقه‌ای، در محوریت یک آجندا و طرح ارزشمند و عملی ملی کنار هم قرار بگیرند و روی حفظ ارزش‌ها و دست‌آوردهای اساسی وطن و مردم تأکید داشته باشند.

البته، باید توجه داشت که دستیابی به صلح و آرامش تنها به معنای به زمین گذاشتن اسلحه، تغییر جهت اسلحه، تغییر موقعیت یا رنگ بیرق و یا هم متوقف شدن آتش از گلولی توپ و تفنگ نیست؛ بلکه گلوهای انسان‌های ساکن در این سرزمین نیز باید به جای بیرون‌دهی واژه‌ها، جملات و موضوعات نامناسب، حساسیت‌برانگیز، توهین‌آمیز و زشت، مسایل و مفاهیم ارزشمند، صلح‌جویانه، صمیمانه و مفید را بیرون دهند و همه به جای جنگ، نفاق و یک‌دیگرکشی، صلح، اتفاق و یک‌دیگرپذیری را زمزمه کنند. همه باید با در نظر داشت حد ویران‌گری جنگ و یک‌دیگرکشی، اهمیت صلح و آشتی پایدار و آبرومندانه را خوب درک نموده باشند و در زنده‌گی عملی تبارز دهند. صلح‌خواهی و باور مبتنی بر درک و پذیرش متقابل و هم‌زیستی مسالمت‌آمیز باید در ذهن و باور انسان‌های ساکن در این سرزمین، به‌ویژه طرف‌های دخیل در جنگ و نزاع، نهادینه گردد و صلح دوستی، صلح‌خواهی و یک‌دیگرپذیری از جمله مفاهیم و ارزش‌های قابل درک و قابل پذیرش برای

همه پنداشته شود. یعنی، باید موضوع صلح و حضور در مباحث و گفت‌وگوهای صلح به حیث یک زمینه تظاهر، امتیازطلبی و کسب امتیاز تلقی نشود و هر قدم برای نزدیکی و رسیدن به صلح به گونه دقیق و آگاهانه برداشته شود و هر واژه و مفهوم به گونه هدف‌مندانه و به‌مورد برای دستیابی به صلح مطرح گردد. تمام طرف‌های دخیل در پروسه صلح افغانستان، به‌ویژه طرف‌های گفت‌وگوکننده باید با یک رویکرد و طرز تلقی مثبت، مفید و مبتنی بر واقعیت‌های جامعه، کشور و زمان و هم‌چنان با اعتقاد و باورمندی کامل به صلح و تلاش‌های صلح‌خواهانه وارد پروسه گفت‌وگوهای صلح شده باشند. آن‌ها باید ارزش‌ها، منافع و اولویت‌های ملی را بر باورها، توقعات و منافع فردی، خانوادگی و گروهی خود ترجیح دهند تا نتایج این پروسه برای مردم و مملکت مهم و مفید باشد.

هم‌چنان، لازم است تا درک متقابل، درک و پذیرش تفاوت‌ها و متعهدبودن به یک‌دیگرپذیری و هم‌زیستی مسالمت‌آمیز در سرزمین مشترک به حیث اصول و باورهای اساسی برای دستیابی به صلح ارزشمند و ماندگار پنداشته شود. در نهایت، باید توجه داشت که از جنگ همه، به جز دلالتان جنگ، آسیب می‌بینند و از صلح همه، به غیر از دلالتان جنگ و ویرانی، منفعت، آرامش و آسایش به دست می‌آرند. بنابراین، باید دانست که برای پایان بخشیدن به جنگ، ویرانی و یک‌دیگرکشی در افغانستان و دستیابی به صلح، آرامش و زنده‌گی آبرومندانه در این کشور، چاره‌ای جز درک، پذیرش و تحمل یک‌دیگر، مثبت‌نگری، صلح‌خواهی، تلاش مشترک برای دستیابی به یک سرزمین آرام و آباد و هم‌زیستی مسالمت‌آمیز وجود ندارد. یعنی، با تفوق‌طلبی، امتیازخواهی‌های ناموجه، تمرکز روی آجنداهای متفاوت و دنبال‌نمودن راه‌های مختلف، دستیابی به صلح و ثبات میسر نخواهد بود. صلح و ثبات، با تماس و تفاهم، قانون‌مداری و یک‌دیگرپذیری، درک و تحمل تفاوت‌ها، قناعت به حقوق خود و احترام به جان، جایگاه و حقوق دیگران و تلاش مشترک برای انجام مکلفیت‌های مشترک در وطن دست‌یافتنی است؛ مسایل و عمل‌کردهایی که ماهیت واقعی زنده‌گی انسانی و تصویر ایده‌آل یک جامعه ارزشمند و ارزش‌مدار را به نمایش می‌گذارد.

دیر بخش ویدیو: دیر بخش ویدیو: محمدنصیر کاوشگر
خبرنگاران: عبدالاحمد حسینی، محمدحسین نیک‌خواه، خلیل رسولی، هما همتا، الیاس طاهری، زهرا عطایی، احمدشاه شاداب، حفیظ علی خیل، توفان عمری، شعیب حکیمی، پرویز کامروز
ویراستاران: علی نظری، اسحق علی احساس
صفحه آرایی: رضا مرادی
پذیرش اعلان: ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰ - ۰۷۸۸۷۸۸۷۹۹ Shaparsepahr@gmail.com
نشانی پستی: صندوق پستی ۰۳۸-۰۲۵، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
نشانی دفتر کابل: تایمینی، کابل، افغانستان
۸ صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده دیدگاه ۸ صبح است. سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

سناجر سهیل: sanjarsohail@yahoo.com
مجیب مهرداد: mujib_mehrdad@yahoo.com
خلیل اسیر: 8am.daily@gmail.com
حسیب بهش
علی شاه حقمیل
آسیه حمزه‌ای
دیر رسانه‌های اجتماعی: نورعلی فرحت

صاحب امتیاز: صاحب امتیاز:
مدیرمسوول: مدیرمسوول:
سر دبیر: سر دبیر:
دیر گزارش‌ها: دیر گزارش‌ها:
دیر بخش خبر: دیر بخش خبر:
دیر بخش صلح: دیر بخش صلح:
دیر رسانه‌های اجتماعی: نورعلی فرحت

Publisher: Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com
Editor-in-Chief: Mujib Mehrdad, mujib_mehrdad@yahoo.com
Facebook.com/8am.af
Youtube.com/HashteSubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

STUDENT'S ACCOUNT

حساب جاری محصلین/متعلمین

عزیزی بانک مسرت دارد که محصول ویژه ای خود را به نام "حساب جاری محصلین/متعلمین" راه اندازی کرده است. با افتتاح حساب متذکره، برای محصلین/متعلمین، کارت مجانی ماشین خود پرداز صرافتی و ماستر دیت کارت با تخفیف فیس سالانه داده میشود.

www.azizibank.af 1515

عزیزی بانک
Azizi Bank

انتشار گزارش محرمانه دولت امریکا درباره نقض کنوانسیون منع تسلیحات شیمیایی توسط ایران

مایک پمپئو، وزیر خارجه امریکا، اعلام کرد که اطلاعات مربوط به نقض کنوانسیون منع تسلیحات شیمیایی توسط ایران از طبقه بندی محرمانه خارج شده است. به گزارش رادیو فردا، این گزارش که درباره میزان پای بندی کشورهای مختلف جهان به «کنوانسیون منع سلاح های شیمیایی است»، تابستان سال ۲۰۱۹ توسط وزارت خارجه امریکا تهیه شده است.

در این گزارش، دولت امریکا ایران را به مواردی چون ارسال سلاح به لیبیا در دهه ۱۹۸۰ میلادی، استفاده از مواد شیمیایی در تولید وسایل ضد شورش، اعلام نکردن مراکز تولید تسلیحات شیمیایی و استفاده از مواد شیمیایی در جنگ با عراق متهم کرده است. دولت امریکا قوس سال ۹۷ نیز ایران را متهم کرد که «توان تسلیحاتی شیمیایی» خود را به این نهاد گزارش نداده و این موضوع «نقض» پیمان منع گسترش سلاح های شیمیایی تلقی می شود.

کنت وارد، نماینده امریکا در سازمان منع سلاح های شیمیایی، می گوید که جمهوری اسلامی ایران درباره تاسیسات تولید گازهای شیمیایی خود گزارشی به سازمان منع سلاح های شیمیایی نداده است. براساس کنوانسیون تسلیحات شیمیایی که ۱۹۲ کشور عضو آن هستند، تولید، ذخیره و کاربرد هر گونه سلاح شیمیایی ممنوع است. ایران در سال ۱۹۹۳ کنوانسیون منع تسلیحات شیمیایی را امضا کرد.

دولت امریکا می گوید که ایران در طول سال های ۱۹۷۸ تا ۱۹۸۷ میلادی و در جریان جنگ لیبیا و چاد، «سلاح شیمیایی» به لیبیا منتقل می کرده و موشک های حامل مواد شیمیایی، خم پاره ها و بمب هایی با «اصالت» ایرانی کشف شده است.

براساس این گزارش دولت لیبیا در سال ۲۰۱۱ این موضوع را به سازمان منع سلاح های شیمیایی اعلام کرد، ولی تهران حاضر به اعلام و پذیرش این موضوع نشد. دولت امریکا هم چنین ایران را متهم کرده است که در جریان جنگ ایران و عراق از گاز خردل استفاده کرده است.

دولت ایران در سال های گذشته بارها اعلام کرده که عراق در طول جنگ ایران و عراق «استفاده گسترده و وحشیانه ای» از سلاح های شیمیایی کرده و این سلاح ها را «امریکا و متحدانش تامین می کردند».

سعید خطیب زاده، سخنگوی وزارت خارجه ایران، روز دوشنبه، ۲۲ جدی، در واکنش به انتشار این گزارش، گفت اتهام های امریکا «بی اساس و ساخته گی» است و «ایران قربانی اصلی سلاح های شیمیایی است».

بخش دیگر اتهام های دولت امریکا مربوط به استفاده از مواد شیمیایی در تولید مواد و ابزارهای ضد شورش است.

دولت امریکا در ۱۳ قوس امسال نیز «گروه شهید میثمی» و مهران بیری رییس این نهاد وابسته به «سازمان پژوهش های نوین دفاعی ایران» را به اتهام تحقیقات روی تولید تسلیحات شیمیایی تحریم کرد.

در آن زمان، استیون متوچین، وزیر خزانه داری امریکا، با اعلام این که «تولید تسلیحات کشتار جمعی ایران تهدیدی برای کشورهای منطقه و جهان است»، تصریح کرد که «امریکا در مقابل هر تلاش جمهوری اسلامی برای تولید تسلیحات شیمیایی که ممکن است مستقیما توسط خود رژیم یا گروه های نیابتی اش در منطقه استفاده شود، ایستاده گی خواهد کرد.»

مذاکره مقام های سیول با ایران بر سر رفع توقیف نفت کش کوریای جنوبی

به گزارش دویچه وله فارسی، کوریای جنوبی برای رفع توقیف نفت کش خود در ایران و مذاکره بر سر مشاجره مالی بین دو کشور، هیاتی را به تهران فرستاده است. ایران مدعی شده که این نفت کش را به دلیل «تخلف محیط زیستی» توقیف کرده است. کوریای جنوبی این ادعا را رد می کند.

یک هیات دیپلماتیک کوریای جنوبی روز گذشته وارد تهران شد. هدف از اعزام این هیات، مذاکره بر سر رفع توقیف نفت کش این کشور اعلام شده است. از سوی دیگر، موضوع دارایی مالی بلوکه شده ایران در کوریای جنوبی مطرح است.

خبرگزاری آسوشیتد پرس روز دوشنبه، ۲۲ جدی (۱۱ جنوری) با انتشار گزارشی به مذاکرات پیش روی هیات کوریای جنوبی با مقام های ایرانی پرداخته است. گفته می شود یکی از مسوولان امور بانکی کوریای جنوبی نیز با هیات مذاکره کننده به ایران سفر کرده است. کوریای جنوبی اعلام کرده که توقیف نفت کش این کشور در تنگه هرمز از سوی سپاه پاسداران با هدف «تحت فشار قرار دادن این کشور برای آزاد کردن دارایی ایران» صورت گرفته است.

این در حالی است که مسوولان ایران مدعی شده اند که علت توقیف این کشتی «تخلف زیست محیطی» بوده و رسیده گی به این موضوع از سوی مقام های قوه قضاییه شروع شده است. عراقچی، معاون وزارت امور خارجه ایران، از مقام های کوریای جنوبی درخواست کرد که به این موضوع چهره سیاسی ندهند

و اجازه دهند تا روال قانونی رسیده گی در دادگاه مربوطه در آرامش طی شود. آسوشیتد پرس در گزارشی به دارایی هفت میلیارد دلاری ایران در کوریای جنوبی اشاره می کند. کوریای جنوبی در چارچوب تحریم های مالی امریکا علیه ایران، از آزاد کردن این دارایی خودداری ورزیده است.

نفت کش کوریای جنوبی و ۲۰ خدمه آن توسط سپاه پاسداران ایران توقیف شده است. خدمه این نفت کش شهروندان کشورهای اندونزی، میانمار، کوریای جنوبی و ویتنام هستند و همه آن ها در بندرعباس در بازداشت به سر می برند.

آسوشیتد پرس در عین حال از گفت و گوی بین مقام های میانمار و مقام های ایرانی در دهلی نو خبر داده است. هدف از این گفت و گو، آزادی شهروندان این کشور بوده است. باید یادآور شد که ۱۱ نفر از خدمه این نفت کش از شهروندان میانمار هستند.

در چارچوب مذاکرات هیات کوریای جنوبی با مقام های ایران، قرار است روز دوشنبه، ۲۲ جدی (۱۱ جنوری) نماینده بانک مرکزی کوریای جنوبی با عبدالناصر همتی، رییس بانک مرکزی ایران، دیدار و گفت و گو کند. همتی روز یکشنبه گفته بود: «این حق ما است که قادر به استفاده از این دارایی باشیم.» اشاره همتی به دارایی بلوکه شده ایران در بانک های کوریای جنوبی است.

افزون بر آن رییس بانک مرکزی ایران ابراز امیدواری کرد که با جابه جایی قدرت سیاسی امریکا، از فشار این کشور بر ایران کاسته شود.

کارشناسان سازمان جهانی بهداشت برای جستجوی منشا کرونا به چین سفر می کنند

به گزارش یورو نیوز فارسی، دولت چین روز دوشنبه اعلام کرد که قرار است کارشناسان سازمان بهداشت جهانی سه روز دیگر وارد چین شوند تا درباره منشا بیماری همه گیر کووید-۱۹ تحقیق کنند.

هنوز مشخص نیست که آیا این کارشناسان در جریان سفر خود، به شهر ووهان چین یعنی جایی که ویروس کرونا برای اولین بار در اواخر سال ۲۰۱۹ شناسایی شد نیز خواهند رفت یا نه. در بیانیه کوتاهی که از سوی کمیسیون ملی بهداشت چین منتشر شد، تنها به این موضوع اشاره شد که کارشناسان این سازمان روز پنجشنبه در بدو ورود به این کشور با هم تالیان چینی خود دیدار خواهند کرد.

مذاکرات میان سازمان جهانی بهداشت و مقام های چین برای انجام این سفر از مدت ها پیش در جریان بود و هفته گذشته نیز تدریس آدهانوم، رییس این سازمان، از چین به دلیل به تاخیر انداختن برنامه این سفر انتقاد کرده بود.

بنا بر گزارش آسوشیتد پرس، دولت چین تمام تحقیقات ملی درباره منشا ویروس کرونا را به شدت در کنترل خود دارد و رسانه های دولتی این کشور نیز بر این موضوع تاکید دارند که منشا این ویروس، در جایی خارج از قلمرو چین است. گزارش این خبرگزاری حاکی از آن است که اگرچه پکن صدها هزار دالر کمک هزینه به دانشمندان برای تحقیق درباره منشا ویروس کرونا اعطا کرده، اما هم زمان به شدت بر یافته های آن ها کنترل دارد و انتشار هر گونه داده یا نتیجه تحقیق در این باره نیز باید ابتدا به تایید یک گروه ویژه زیر نظر کابینه دولت چین برسد.

به گفته کارشناسان بین المللی، رازداری های مقام های چین در این موضوع باعث شده است که هشدارهای مربوط به شیوع این ویروس مرگبار با تاخیر به دیگر کشورها برسد.

چین در حال حاضر هشتمادومین کشور جهان با بیشترین شمار مبتلایان به ویروس کرونا است. پکن می گوید موفق شده است از شیوع گسترده این ویروس در میان جمعیت ۱ میلیارد و ۴۳۹ میلیون نفری خود جلوگیری کند. بنا بر اعلام دولت چین تا کنون تنها ۸۷ هزار و ۵۳۶ نفر در این کشور به کووید-۱۹ مبتلا شده و از این تعداد ۴ هزار و ۶۳۴ نفر جان باخته اند.

نانسی پلوسی:

طرح استیضاح ترمپ هرچه سریع تر به مجلس ارایه می شود

به گزارش رادیو فردا، نانسسی پلوسی، رییس مجلس نمایندگان امریکا، به معاون رییس جمهور این کشور از بامداد دوشنبه، ۲۴ ساعت مهلت داد تا با استفاده از اختیاراتی که در قانون اساسی تعریف شده، دونالد ترمپ را فاقد صلاحیت اعلام کرده و او را از سمت ریاست جمهوری برکنار کند.

به گفته خانم پلوسی، مجلس نمایندگان روز دوشنبه با صدور یک قطع نامه به طور رسمی خواهان به کارگیری متمم ۲۵ قانون اساسی امریکا از سوی مایک پنس و برکناری رییس جمهور ترمپ خواهد شد.

نانسی پلوسی در نامه ای که روز یکشنبه، ۲۱ جدی، ارسال کرده، آورده است که اگر مایک پنس به این قطع نامه و درخواست، در محدودیت زمانی ۲۴ ساعته پاسخ نداده و کابینه را برای اجرای متمم یادشده «بسیج نکند»، روز بعد لایحه استیضاح رییس جمهور توسط مجلس نمایندگان امریکا بررسی خواهد شد.

درخواست برای برکناری دونالد ترمپ پس از آن مطرح شد که روز چهارشنبه به دنبال تجمع در اطراف ساختمان کنگره، شماری از خشونت طلبان طرفدار دونالد ترمپ وارد ساختمان آن شدند. در جریان این حمله دست کم پنج نفر از جمله یک افسر پولیس کشته و ده ها نفر بازداشت شدند.

نانسی پلوسی که معتقد است این حمله «به ترغیب» دونالد ترمپ انجام شده، در نامه تازه خود به نمایندگان، دونالد ترمپ را «خطری فوری برای دموکراسی و قانون اساسی امریکا دانسته است.»

معاون آقای ترمپ، پیش از این با طرح چنین موضوعی مخالفت کرده و اعلام کرده بود که متمم بیست و پنجم قانون اساسی را فعال نخواهد کرد. نانسسی پلوسی روز جمعه نیز پس از چهار ساعت مذاکره با اعضای مجلس نمایندگان و هم چنین مایک میلی، رییس ستاد مشترک ارتش امریکا، از دونالد ترمپ خواسته بود یا استعفا دهد یا در غیر این صورت استیضاح خواهد شد.

در صورت آغاز روند استیضاح، قانون گذاران می گویند که رای گیری برای استیضاح آقای ترمپ در مجلس نمایندگان می تواند اواسط هفته جاری برگزار شود.

از دوره ریاست جمهوری دونالد ترمپ تنها ۹ روز باقی مانده است و در صورت آغاز چنین روندی، او تنها رییس جمهور تاریخ امریکا خواهد بود که دو بار استیضاح می شود.

پس از رای گیری در مجلس نمایندگان، جریان استیضاح به مجلس سنا منتقل می شود و در آن جا نیز برای برکناری رییس جمهور به دو سوم آرا نیاز است.

در صورت صدور حکم برای برکناری او در سنا، مجلس سنا هم چنین می تواند مساله ممنوعیت احراز دوباره مناصب دولتی را برای دونالد ترمپ به رای بگذارد.

در همین حال، جیمز کلیبرن، یکی از نمایندگان ارشد دموکرات ها در مجلس نمایندگان امریکا، به شبکه خبری سی ان ان گفته است که حزب او ممکن است ارسال پرونده استیضاح به سنا را ۱۰۰ روز به تعویق بیندازد تا سنا بتواند ظرف این مدت به رسیده گی به امور مهمی چون تشکیل کابینه جو بایدن و سیاست های اصلی او، از جمله مقابله با ویروس کرونا، اولویت بدهد.